ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI.)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

பத்தகம் 2. Vol. II. | பிங்களஸ்ரீ புரட்டாசி, ஐப்பசிமீ SEP. & OCT. 1917. | சஞ்சிகை 9 & 10. No. 9 & 10.

The Industrial Development of India.

இந்தியாவின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி.

இந்தியாவில் இப்போது தொழிலின் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாய்ப் பல முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. தொழில் கமிஷன் ஒன்று கவர்ன்மெண்டாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இந்தியக் கைத்தொழில்களுள் பலவற்றையும் ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றது. சமீபகாலம்வரையிலும் யாதொரு முற்போக்கும் அடையாத ஜப்பான் தேசமானது இப்போது ஏராளமாகக் கைத்தொழிற் சாமான்களை இந்தியாவிற் கொணர்ந்து நிரப்புவது இந்தியத் தொழிலாளிகளுக்கு வெறுப்பாகவே யிருக்கின்றது. அவர்கள் எவ்வாறு தமது தொழில்களை அபிவிருத்திசெய்து கொண்டனரோ அவ்வாறே தாமும் முற்போக்கடைய இவர்கள் விரும்புவது ஸகஜம். ஆதலால், இந்தியாவின் பூர்வகாலத்துத் தொழில்களின் தற்கால நிலைமையைக் கவனித்து, அவற்றின் அபிவிருத்திக்குற்ற மார்க்கங்களைத் தேடுவது அவசியமாகும்.

தொழில்களின் நிலைமை.

இந்தியாவில் ஆதிகாலந்தொட்டு நடந்துவரும் தொழில்கள் இப்போது பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாயிருக்கின்றன. பருத்தித்துணி நெய்தல், பட்டு உற்பத்தி செய்தல் முதலிய பழைய தொழில்கள் நாளுக்குநாள் க்ஷீணித்துவருகின்றன. அவுரி பயிர் செய்யும் தொழிலானது அன்னிய நாட்டு இரஸாயனச் சாயங்களின் இறக்குமதியால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு மிகுந்த தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருந்தது. இப்போது நடக்கும் யுத்தத்தின் காரணமாக அந்த இரஸாயனச் சாயங்கள் வாராததனால், இந்த அவுரிச்சாயத்துக்குக் கிராக்கி ஏற்பட்டு இத்தொழில் அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றது. ஆனால், சமாதானத்திற்குப் பிறகு அன்னிய நாட்டு இரஸாயன சாய இறக்குமதியால் இது வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுமென்று நம்பப்படுகிறது.

இந்தியாவில் புதியவையாகச் செய்யப்படும் தொழில்கள் அன்னிய நாடுகளுடன் போட்டி போடமுடியாமலிருக்கின்றது. ஏனெனில், அவர்களிடம் தொழிலுக்குற்ற திறமையும், பண்டங்களை ஏராளமாகச் செய்வதற்கான முதலும், வியாபாரத்தின் அநுபவமும் பொருந்தியிருப்பதுதான் காரணம். அன்னிய நாட்டுத் தொழிலாளிகள் நமக்குத் தேவையான பண்டங்களைச் செய்ய இந்தியாவிலிருந்தே இயற்கைப்பொருள்களைக் கொண்டுபோய் அவற்றைப் பண்டமாக மாற்றி மீண்டும் இந்தியாவிற்கே அனுப்பிவிடுகிறார்கள்.

தொழிலபிவிருத்திக்குற்ற கஷ்டங்கள்.

இந்தியக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி விஷயத்தில் பற்பல கஷ்டங்கள் தோன்றுகின்றன. தொழிலுக்கு வேண்டிய முதல் அகப்படுவது அரிதாயிருக்கின்றது. ஏராளமாகச் செல்வத்தையுடைய பலர் இருப்பினும், அவர்கள் தொழில் அபிவிருத்திக்காக முதல் போடத் தயங்குவது தொழிலின் முற்போக்குவிஷயத்தில் அவர்களின் அவநம்பிக்கையைத் தெரிவிக்கின்றது. தொழில் செய்ய ஏராளமாகக் கூலிகள் கிடைக்கக்கூடுமாயினும், அவர்கள் அதிகமான தொழிற் பயிற்சி இல்லாதவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இந்தியாவில் பற்பல தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை செய்யும் கூலிகளில் 100-க்கு 3 பேர்கள் தொழிற்சாலையின் உயர்தர வேலைகளைச் சவனித்து வருகிறார்கள். 100-க்கு 27 வீதம் கூலிகளே தொழிற் பயிற்சியுடையவர்கள். மிகுதியானவர்கள் தொழிலில் மிகுந்த அனுபவமும் பயிற்சியும் பெறாதவர்கள். இவ்வாறு இந்தியாவில் கிடைக்கக்கூடிய கூலிகளில் பெரும்பான்மையோர் தொழிற் பயிற்சி இல்லாதவர்களாதலால், இது, தொழிலின் முற்போக்குக்கு ஒரு பெருந் தடையேயாகும்.

அன்னியநாடுகளிலிருந்து இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்யப்படும் ஏறக்குறைய எல்லாச் சாமான்களையும் இங்குக் கிடைக்கும் இயற்கைப்பொருள்களைக்கொண்டே செய்துகொள்ள வேண்டும். கீழே குறிக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்குப்படி சென்ற 1911-12-ம் வருஷத்தில் இந்தியாவின் ஏற்றுமதி இறக்குமதிக் கணக்கைக் கவனித்தால், இயற்கைப் பொருள்கள் எவ்வளவு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டனவென்றும், தொழில் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் எவ்வளவு இறக்குமதி செய்யப்பட்டனவென்றும் விளங்கும்.

ஏற்றமதியான இயற்கைப் பொருள்கள்.

பருத்தி	ரூ.	2,953	லட்சம்.
உரோமம்	,,	296	,,
பட்டு	,,	46	,,
சாயம் போடுவதற்கும், தோல் பதனிடுவதற்கும் தேவையான வஸ்துக்கள்.	,,	116	லட்சம்.
எண்ணெய் வித்துக்களும், எண்ணெயும்.	,,	2,777	,,
அரக்கு	,,	201	,,
தோல் முதலியன	,,	1,393	,,
தானிய வித்துக்கள்	,,	5,147	,,
எலும்புகள்	,,	116	,,

இறக்குமதியான தொழில் செய்யப்பட்ட பொருள்கள்.

பருத்திச் சரக்குக்கள்	ரூ.	4,774	லட்சம்.
உரோமச் சரக்குக்கள்	,,	335	,,
பட்டுச் சரக்குக்கள்	,,	259	,,
பலவித வர்ணங்கள்	,,	71	,,
சாயச் சரக்குக்கள்	,,	123	,,
ஸோப்புகள்	,,	62	,,
தோலினால் செய்யப்பட்ட சாமான்கள்	,,	68	,,
சர்க்கரை	,,	995	,,
இரும்பும், எஃகும்	,,	2,201	,,
உலோகங்கள்	,,	1,408	,,
காகிதம்	,,	121	,,
கண்ணாடிச் சாமான்கள்	,,	150	,,

இவ்வாறு, இந்தியாவில் கிடைக்கக்கூடிய இயற்கைப் பொருள்களைக்கொண்டு தேவையான சாமான்களைச் செய்துகொள்ள இயலாமல் அன்னிய நாடுகளிலிருந்து அவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகள் இந்தியாவினின்று ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட இயற்கைப் பொருள்களினின்று பண்டங்களாக மாற்றப்பட்டு மீண்டும் இங்கே அனுப்பப்படுவதனால், அந்த இயற்கைப் பொருள்களைப் பண்டங்களாக மாற்ற இந்தியாவில் போதுமான அளவு சௌகரியங்கள் இல்லையென்றும், தொழிலபிவிருத்தி விஷயத்தில் மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் மிகத் தாழ்வான ஸ்தானத்தை இந்தியா வகித்திருக்கிறதென்றும் விளங்குகிறது.

சீர் திருத்தங்கள்.

இந்தியாவில் தொழில் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய பல விஷயங்களும் மிகக் குறைவாயிருப்பதனல், போதுமான அளவு இராஜாங்கத்தாரின் உதவியைக்கொண்டே அவை சீர்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். இந்தியத்தொழில்களுக்கு இந்தியர்களிடமிருந்தே போதுமான அளவு மூலதனம் கிடைக்கவேண்டும். அவர்கள் போடும் முதலானது மோசம்போகாமல், சௌகரியமான வட்டி கிடைப்பதாயுமிருந்தால், மூலதனம் கஷ்டமில்லாமல் கிடைக்கக்கூடும். பலர், தங்கள் பணத்தை நகைகள் செய்தும், நிலங்கள் வாங்கியும் சேமித்து வைக்கிறார்கள். ஆனல், கம்பெனிகளில் ஷேர்கள் வாங்கவும், தொழில்களிற் போடவும் முன்வருவதில்லை. ஆகலால், தொழில்விஷயமாய்ச் செய்யும் பல காரியங்களிலும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும்படி இராஜாங்கத்தாரின் கூட்டுறவு வேண்டும்.

கவர்ன்மெண்டாரின் உதவி.

இந்திய மூலதனத்தைக்கொண்டு செய்யப்படும் தொழில்களின் சாமான்கள், மேனடுகளிற் செய்யப்படுவனவற்றைப்போல் முதலில் அவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கக்கூடாததனல், பொதுவாக ஜனங்கள் அன்னியநாட்டுச் சாமான்களையே விரும்புவது ஸகஜமாயிருக்கின்றது. ஆகலால், இந்தியசாமான்களை முதன்முதலில் கவர்ன்மெண்டாரே முழுதும் வாங்கி முதலாளிகளுக்கு லாபத்தைக் காண்பிக்கவேண்டும். இவ்வாறு அத்தொழில் அன்னியநாட்டுச் சாமான்களோடு போட்டிபோட்டு நிலைநிற்கும்வரை சில காலம் கவர்ன்மெண்டார் தொழிற்பண்டங்களை வாங்கி உதவிபுரிந்து வரவேண்டும்.

மாதிரித் தொழிற்சாலைகள்.

இந்தியாபோன்ற தொழில் அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளில் கவர்ன்மெண்டார் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் மாதிரிச்சாலைகளை ஸ்தாபித்து ஜனங்களுக்குத் தொழில் கற்பிப்பதுடன், தொழில் செய்யப்படும் சாமான்களின் கட்டுபடி, கிரயம், லாபம் முதலியவற்றைப் பற்றித் தெளிவாக அவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும். கவர்ன்மெண்டார் முன்நின்று வேலைகளை நடத்தினல்தான், பிறகு ஜனங்களுக்கு அவ்விஷயங்களில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு அவற்றைப் பின்பற்றக்கூடும். இம்மார்க்கமானது ஜப்பான் தேசத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு அங்கு நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கின்றது. அங்கு 1872-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு பற்பல தொழில்களுக்கும் மாதிரிச்சாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, ஜனங்களுக்குத் தொழிலபிவிருத்தியின் அவசியத்தைப் பற்றி வற்புறுத்தப்பட்டுவந்தது. இவற்றின் பலனகத் தேசமுழுவதும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டு, தொழிற்பண்டங்கள் உலகமுழுவதற்கும் அனுப்பப்பட்டன. இந்தியாவிலும் இம்முறை அநுஷ்டிக்கப்பட்டால் மிகுந்த பலனைக் கொடுக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

உழைப்பு.

இந்தியக்கூலிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலியானது கொஞ்சம் மலிவாயிருந்தபோதிலும், அதற்காக அவர்களாற் செய்யப்படும் வேலையானது கிராக்கியாகவேயிருக்கிறது. மேனட்டுக் கூலிகளைப்போல் இந்தியக் கூலிகளுக்குக் கைத்தொழிலின் விஷயத்தில் அவ்வளவு பயிற்சி போதாது. ஏனெனில், இந்தியக் கூலிகளிற் பெரும்பாலோர் வியவசாயிகளேயாதலால், அவர்களுக்கு வியவசாயக் கருவிகளைத் தவிர வேறு கருவிகளைக் கையாடப் பழக்கமில்லை. இவர்களுக்கு நல்ல தொழிற்பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டால் சிறந்த கூலிகளாவார்களென்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தியாவின் தொழில் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாய் அவசியம் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயங்களை இங்குக் குறிப்போம். தொழிற் பள்ளிக்கூடங்கள் போதுமானவை ஒவ்வொருமாகாணத்திலும் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும். இந்திய வியாபாரவிஷயங்களைக் கவனிக்க அன்னியநாடுகளில் பிரதிநிதிகள் ஏற்படவேண்டும். புதிதாக ஏற்படும் தொழிற்சாலையின் பண்டங்களை

கவர்ன்மெண்டார் வாங்கி ஆதரிக்கவேண்டும். பற்பல இடங்களிலும் மாதிரித் தொழிற்சாலைகளை ஸ்தாபித்து ஜனங்களுக்குத் தொழில் விஷயங்களை அநுபவபூர்வமாய்க் கற்பிக்கவேண்டும். இந்தியத் தொழிலாளிகள் எவ்விஷயத்துக்கும் கவர்ன்மெண்டாரையே எதிர்பார்க்காமல், எல்லாவற்றையும் தாமாகவே கவனித்து வரவேண்டும். தம்மிடத்தில் சரக்கெடுக்கும் ஆசாமிகள் கொஞ்சமும் மனம்வருந்தாதபடி அவர்களுக்குத் திருப்திகரமாகச் சரக்குக்களை ஒழுங்காக அனுப்பிவரவேண்டும். இங்குக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் கவனிக்கப்படுமாயின், மிகுந்த பலன் கிடைக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

Methods of Collecting Farm Manure.

தொழுஎருவைச் சேர்க்கும் வழிகள்.

நிலங்கள் நல்ல மாசூலைக் கொடுப்பதற்கு அவற்றிலிடும் எருவே காரணமாயிருக்கின்றது. நிலத்திலிருக்கும் எருச்சத்தானது அவ்வப்போது பயிரிடப்படும் பயிர்களால் கிரஹிக்கப்பட்டுப்போக, பிறகு செய்யப்படும் பயிர்களுக்குப் போதுமான ஊட்டமின்றி அவை நல்ல பலனைக் கொடுக்காமற் போகின்றன. நிலங்களுக்குப் பலவிதமான எருக்கள் போடக்கூடுமாயினும், வியவசாயிகளுக்கு மிகஎளிதில் கிடைக்கக்கூடியது தொழு எருவேயாம். கிராமாந்தரங்களில் வியவசாயிகளிற் பலரும் இந்த எருவின் மேன்மையைச் சற்றும் கவனியாமல், கால்நடைகளினின்று கிடைக்கும் சாணத்தையும் மூத்திரத்தையும் வீணாக்குகிறார்கள். பிரதி தினமும் கிடைக்கும் சாணமானது வெட்டவெளியில் கொட்டிவைக்கப்படுகின்றது. இதனால், வெய்யில் காரணமாகக் காரமெல்லாம் ஆவியாய்ப் போய்விடுகின்றது. மற்றும் மழையினாலும் அதன் சத்துக்களெல்லாம் கரைந்து வெளியே போய்விடுகின்றது. தொழு எருவில் முக்கியமான அம்சமாகிய மூத்திரமும் சரியானபடி சேர்த்துவைக்க யாதொரு ஏற்பாடும் இல்லை. அது வெளியில் ஓடி வெறும் பூமியிலேயே வீணாய்ப்போகின்றது. இன்னும், சாணமானது வறட்டிகளாகத் தட்டி விற்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு செய்வதைக் காட்டிலும் தொழு எருவாகச் சேர்ப்பது மிகவும் லாபகரமென்று வியவசாயிகள் அறியவேண்டும். கிராமாந்தரங்களில் வியவசாயிகள் தொழு எருவை எவ்வாறு லாபகரமாகச் சேர்க்கக்கூடுமென்பதை இங்கு விவரிப்போம்:—

தொழுவங்களில் விழும் சாணி, மூத்திரம், குப்பை முதலியவற்றை ஒரு குழியிற் சேர்த்து மட்கவைத்த எருவுக்குத் தொழு எருவு என்று பெயர். மாடுகளைத் தொழுவங்களில் கட்டும்போது அவற்றின் கீழ் படுக்கைக்காக இலை, தழை, வைக்கோல் முதலியன போட்டு வைக்கலாம். இவ்வாறு போட்டு வைப்பதனால், கால்நடைகளால் கழிக்கப்படும் மல மூத்திரங்கள் இவைகளில் ஊறி எருவாக உபயோகப்படுகின்றது. தொழுவமானது எருச் சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைக் கவனித்துக் கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தொழுவத்தின் தரையானது கெட்டியாயிருக்கவேண்டும். அதன் ஒருபக்கம் மேடாயும் ஒருபக்கம் பள்ளமாயுமிருக்கவேண்டும். தொழுவத்தின் இருபுறங்களிலும் மாடுகளைக் கட்டுவதாயிருந்தால், இதன் மத்தியில்மாத்திரம் கொஞ்சம் மேடாயும் போகப்போக தாழ்ந்ததாயுமிருக்கவேண்டும். இதை யனுசரித்தே கூரையும் போடப்பட்டிருக்கவேண்டும். கால்நடைகள் தொழுவத்திற் கழிக்கும் மூத்திரத்தைச் சேகரிப்பதற்குச் சரிவுகளின் கடைசியில் ஒரு கால்வாய் தோண்டி அதன் மூலமாய் மூத்திரத்தைக் கொண்டுபோய் அதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு சட்டியில் விழும்படி செய்யவேண்டும். தொழுவத்தில் அவ்வந்நாளும் சேரும் எருவைக் கொட்டிவைக்க அருகிலேயே ஒரு குழி

தோண்டி, அதில் அவற்றைப் பத்திரப்படுத்த வேண்டும். அச்குழியானது அடியிலும் பக்கங்களிலும் களிமண்ணால் பூசப்பட்டு, வெய்யிலினாலும் மழையினாலும் பாதகமேற்படாதபடி மேலே கூரையும் போடப்பட்டிருக்கவேண்டும். வெளிஜலம் குழிக்குள் புகாதபடி குழியின் விளிம்புகளில் கொஞ்சம் மேடு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். தினந்தோறும் விழும் சாணி, மூத்திரம், குப்பை முதலியனவற்றை இக்குழியில் போட்டு, சாய்ந்த மண்ணை அதன்மேல் தூவ வேண்டும். சட்டியிலிருக்கும் மூத்திரத்தையும் அதில் கொட்டிச்சரியாகக் கலந்து கெட்டியாகும்படி மிதிக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்துவந்தால், நாளுக்குநாள் குழி மேடாய்க்கொண்டு வரும். எருவும் மட்கும். இதற்கு ஊதாநிறம் வரும்போது எடுத்து உபயோகிக்கலாம். நன்றாக மட்காத எரு இருக்குமானால். அதை எடுத்துக் குழியின் அடியிற் போட்டுவிடலாம். குழியிலிருந்து இவ்வெருவை எடுக்கும்போது ஒரு காரமுள்ள காற்று வெளிவரும். அக்காற்றுக்கு எதிரே ஒரு மஞ்சள் துணியைப் பிடித்தால், அது சிவப்பு நிறமுள்ளதாய் மாறிவிடும். குழியிலிருக்கும் எருவானது அவ்வப்போது மிதிக்கப்படுவதனால், இந்தக் காரமான வஸ்து வெளியே போகாமல் காக்கப்படுகின்றது. சாணத்தைக்காட்டிலும் கால்நடைகளின் மூத்திரத்தில் எருச்சத்து அதிகம் இருப்பதனால், அது எருவுக்கு மிகவும் சிலாக்கியமானது. ஒரு ஜதை மாட்டிலிருந்து ஒரு வருஷத்திற்குச் சுமார் 7 டன் எரு கிடைக்கலாம்.

மற்றொரு விதமாயும் தொழு எரு சேர்க்கலாம். அம்முறை வருமாறு:—

மாட்டுத் தொழுவத்தின் தரையானது இரண்டு அல்லது மூன்றடி ஆழமிருக்கும்படி வெட்டப்பட்டு அடியிலும் ஓரங்களிலும் களிமண் பூசப்படவேண்டும். இந்தப் பள்ளத்தில் வெளிஜலம் வந்து விழாதபடி ஓரங்களில் கொஞ்சம் மேடு செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். மழை வெய்யில் முதலியவற்றால் பாதகப்படாதபடி பள்ளத்திற்குமேல் ஒரு கொட்டகையும் போடப்பட்டிருக்கவேண்டும். இப்பள்ளத்தில் தினந்தோறும் சருகு, குப்பை முதலியன மாடுகளுக்குப் படுக்கையாகப் போடவேண்டும். இன்னும், தழை, கோரை, வைக்கோல், கூளம் முதலியவற்றையும் இதற்காக உபயோகப்படுத்தலாம். இவற்றையெல்லாம் சமமாகப் பரப்பி, மாடுகள் அங்குமிங்கும் திரிந்து குப்பைகள் அழுந்தும்படி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், எருவின் காரம் வெளிப்போகாமலிருக்கும். இதற்காகப் பள்ளமானது 10 அடி நீளமும், 6 அடி அகலமுமாக வெட்டப்பட்டிருப்பது நலம். எரு நன்றாக மிதிப்படாவிட்டால், அவ்விடத்தில் நாற்றமுண்டாகி அதனால் மாடுகளுக்குச் சுகாதாரக் குறைவு ஏற்படும். ராத்திரி வேளையில் கால்நடைகளால் கழிக்கப்படும் சாணங்கள் முதலியவற்றை காலைவேளையில் பள்ளமுழுதும் பரப்பி அதன்மேல் புதுச்குப்பை கூளங்களைப் போடவேண்டும். இவ்விதம் தினந்தோறும் செய்துவந்தால், சுமார் மூன்று மாதங்களுக்குள் பள்ளம் நிரம்பிவிடும். படுக்கைக்காகப் போடப்படும் குப்பைகளை அதிகமாக உபயோகிக்கக்கூடாது. ஏனெனில், எரு நன்றாக மட்காததுடன், அதன் சத்தும் குறைந்துபோகும். பள்ளம் நிறைந்தவுடன் அவற்றை எடுத்து உபயோகப்படுத்தலாம். மேலே இருக்கும் மட்காதவைகளையெல்லாம் தனியே ஒரு பக்கமாக வைத்திருந்து, கறுத்த மட்கின எருவை வெளியேற்றினபிறகு மீண்டும் அதிலேயே கொட்டிப் பரப்பிவிடவேண்டும். இதன்பிறகு, முன்போலவே படுக்கைக்குப்பைகளை மேலே பரப்பி எருச்சேர்க்கலாம்.

இவ்வாறு எருச்சேர்க்கும் முறையில் மாடு 1-க்கு ஒரு வருஷத்திற்கு 5 டன் முதல் 7 டன் வரையில் எரு கிடைக்கும். வியவசாயிகள் சாணத்தை வறட்டிகளாகத் தட்டி விற்பதைக் காட்டிலும் இதில் மிகுந்த லாபமிருப்பதனால், இம்முறையைக் கைக்கொண்டு லாபமடைவார்களென்று நம்பப்படுகின்றது.

Indians and the Railway Services.

By Mr. N. R. Kedari Rao, B. A., (Hons), L. T.

இந்தியர்களும், ரெயில்வே உத்தியோகங்களும்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு நான் ரெயில்வே விஷயங்களைப்பற்றி 'ஜ்ஞானோபகாரி' யில் எழுதியிருந்தபொழுது, "ரெயில் வண்டிகளில் மிகவும் கடினமானவேலைகளைச்செய்வது பெரும்பான்மையும் இந்தியராயினும், உயர்ந்த அந்தஸ்தும், அதிகமான சம்பளமுமுள்ள பதவியிலிருப்பவர்கள் ஐரோப்பியரே" என்று கூறியிருந்தேன். இதைச்சீர்திருத்துவதற்கு என்ன உபாயம் என்றால், கவர்ன்மெண்டார் ரெயில்வே விஷயங்களைத் தாமே நேராகப் பார்த்து வரவேண்டுமே தவிர கம்பெனியாரிடத்தில் ஒப்பிக்கக்கூடாது என்றும் காட்டியிருந்தேன். நான் எழுதிய சின்னாட்களுக்குப் பிறகு பப்ளிக் ஸர்விஸ் கமிஷன் ரிபோர்ட்டு வெளிவந்தது. அதை வாசித்ததில், அவர்கள்கூட நாம் சொல்லியவாறே யோசித்திருக்கின்றனர் என்று வெளிவருகிறது. ஆகையால், அவர்கள் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சற்றே ஆய்ந்தறிவோம்:—

கவர்ன்மெண்டார் ஸ்டேட் ரெயில்வேஸ் (State Railways) ஸ்தாபித்து, தாமே அவ்விஷயங்களை நிர்வாகம் செய்ய ஆரம்பித்தது 1869-ம் வருஷத்தில்தான். அதற்கடுத்த வருஷமே, அதாவது 1870-ம் வருஷத்திலேயே ஸ்டேட் ரெயில்வேக்களில் இருக்கும் எல்லா உத்தியோகங்களும் இந்தியர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் செய்துவிட்டார்கள். சட்டம் செய்து இற்றைக்கு நாற்பத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேலானாலும், இப்போது 200 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட உத்தியோகங்களில் நூற்றுக்கு பதின்மர்தான் இந்தியர்கள்; 500 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட உத்தியோகங்களில் நூற்றுக்கு ஆறு பேர்தான் இந்தியர்கள்! ஆகையால், எல்லா உத்தியோகங்களிலும் நூற்றுக்கு ஐம்பது பேராவது இந்தியராயிருக்கவேண்டும் என்றும், இந்தச் சீர்திருத்தம் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் ரிபோர்ட்டில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

டில்லியில் கவர்னர் ஜெனரலவர்களின் சட்ட நிர்வாக சபையில் ஸர். டின்ஷா எடுல்ஜி வாச்சா அவர்கள் சென்ற பிப்ரவரியில் போட்ட கேள்விக்குக் கவர்ன்மெண்டார் பதில் சொன்னது என்னவென்றால்:—"முற்காலத்தில் கம்பெனியார் ரெயில்வேயின் மேற்பட்ட உத்தியோகங்களுக்கு இந்தியர்களை அமர்த்தவில்லை என்பது உண்மையே. ஆயினும், ஜி. ஐ. பி. ரெயில்வேயிலும், ஈஸ்ட் இண்டியன் ரெயில்வேயிலும் பெரிய உத்தியோகங்களுக்கு இந்தியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்பதே எங்கள் அபிப்பிராயம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதலின், கம்பெனியார்களே ரெயில்வே விஷயங்களைப் பார்ப்பது நலம்" என்றுரைத்தார். ஆயினும், நாம் இம்மட்டோடு நிற்கக்கூடாது. கம்பெனியாரின் குத்தகை ஆய்விட்டபடியால், மறுபடி குத்தகைச்சீட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள இம்மாதிரி சொல்லியிருக்கலாம். எல்லாக் கம்பெனியாரும் தம்மிடத்திலிருக்கும் உன்னத பதவிகள் எல்லாவற்றிற்கும் இந்தியர்களை அமர்த்துவோம் என்று ஒரு சட்டத்தைச் செய்யும்படி அவர்களை நிர்ப்பந்திப்பதே நமது கடமையாகும்.

இரண்டாவது:—ரெயில்வே நிர்வாக சபையில் ஐந்துவிதமான பிரிவுகள் உண்டு. அவையாவன:—மானேஜ்மெண்டு பிரிவு (Management Branch) போக்கு வரவுப் பிரிவு (Traffic Department), வண்டிகளின் பிரிவு (Wagon Department), சாமான் பிரிவு (Stores Department), பொதுப் பிரிவு (General Department). இவைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் உத்தியோகஸ்தர்களை எம்மாதிரி தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று பார்ப்போம்:—

மானேஜ்மெண்டு பிரிவில் இப்பொழுது பெரிய உத்தியோகங்களெல்லாம் ஐரோப்பியரே நிர்வகித்திருக்கிறார்கள். தாழ்ந்த பதவிகளில் தான் இந்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தியர்களுடைய நடக்கை வழக்கங்களைத் தெரிந்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுப்பது இந்தியர்களால்தான் ஸாத்தியம். ஆதலால், பெரிய உத்தியோகங்களில், அதாவது ஏஜண்ட், டெபுடி ஏஜண்ட், அஸிஸ்டெண்ட் ஏஜண்ட் முதலிய பதவிகளில் ஒன்றாவது இந்தியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதே நமது கொள்கை.

போக்கு வரவுப் பிரிவில், 1907-ம் வருஷத்துக்குமுன். உத்தியோகஸ்தர்களெல்லாரையும் இங்கிலாந்திலிருந்தே நியமித்து வந்தார்கள். ஆயினும், 1907-ம் வருஷத்துக்கப்பால் ஐந்தில் மூன்றுபாகம் இங்கிலாந்திலும். ஐந்தில் இரண்டு பாகமட்டுமே இந்தியாவிலும் தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார்கள். இப்படிச் செய்வது சரியன்று என்று கமிஷனர்கள் யோசித்துப்பார்த்து, "சாதாரணமாக இந்தியாவிலிருந்தே உத்தியோகங்களுக்குத் தக்க மனிதர்கள் இல்லாமற் போனால்மாத்திரமே இங்கிலாந்திலிருந்து வரவழைக்கவேணும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதற்குமுன்னே 1879-வது வருஷத்தில் கவர்ன்மெண்டாரே பெரிய உத்தியோகங்களுக்கு இந்தியரை நியமிக்கலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லி முப்பத்துமூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகுகூட ஸ்டேட் ரெயில்வேயில் 1000 ரூபாய் முதல் 2000 ரூபாய் வரையில் சம்பளமுள்ள உத்தியோகங்களில் ஒருவரேனும் இந்தியரில்லை. ஆகையால், தங்கள் வாக்கை நிறைவேற்றும்படி நாம் நிர்ப்பந்தித்தாலொழிய, கவர்ன்மெண்டார் கமிஷனர்களுடைய சொல்லையும் கவனிக்கமாட்டார்கள். ஆதலின், நமது கடமையாதெனில், இவ்விஷயங்களையெல்லாம் சட்ட நிர்வாக சபையில் எடுத்துப்பேசி, நமக்கு நியாயம் கிடைக்கும்படி வற்புறுத்துவதேயாம்.

மூன்றாவது:—வண்டிகளின் பிரிவு, அதாவது Wagon Department ல் இப்போது இங்கிலாந்திலிருந்தே எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களையும் எடுக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அவ்வுத்தியோகங்களுக்கு வேண்டிய அநுபவமும் தேர்ச்சியும் இந்தியாவில் கிடைப்பது அரிது என்று சொல்லுகின்றார்கள். இது நியாயமன்று. இந்தியாவில் இருக்கும் பல ரெயில்வே ஒர்க் ஷாப்களிலும் ரெயில்வே பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஐரோப்பியர்களுக்கும், ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கும் தேர்ச்சிசெய்விக்கும்போது, இந்தியர்களுக்கு மாத்திரம் ஏன் அந்தத் தேர்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடாது? இவர்களுக்கும் தேர்ச்சிகொடுக்கும்படி நாம் முயல்வதே நன்மை என்று கமிஷனர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படிச்செய்வதற்குக் காலதாமஸம் ஆகும் ஆதலால், கனம். ஜஸ்டிஸ். அப்துர் ரஹீம் என்பவர், அப்படித் தேர்ச்சி கொடுக்கும்வரையில், கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் இந்தியர்களில் புத்தி சாலிச்சிறுவர்கள் சிலரை ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்து, அதாவது உபகாரச்சம்பளம் கொடுத்து இங்கிலாந்துக்கனுப்பி, அவர்கள் வேண்டிய அநுபவத்தைப் பெற்றபிறகு, இந்தியாவுக்கு வரவழைத்து, இந்த மேலான உத்தியோகங்களில் அவர்களை அமர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். நியாயமளிப்பதில் இந்த மஹாநுபாவரைவிடத் தக்கவர் வேறெவர் உளர்? அவரது சொற்படி கவர்ன்மெண்டார் நடப்பதே உத்தமம் என்று நமக்குத் தோன்றுகின்றது.

நான்காவது:—சாமான் பிரிவு. அதாவது Stores Department ல் போக்குவரவுப்பிரிவைப்போன்ற விஷயங்களே சொல்லியிருக்கின்றன. இந்தியர்களில் நல்ல படிப்பும், சற்குணமும் உள்ளவர்களையே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இது நியாயம் என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதானே?

தவிரவும், பொது விஷயங்களைப்பற்றி கமிஷனர்கள் சொல்லியது வருமாறு:—(1) இந்தியர்களுக்கும், ஐரோப்பியர்களுக்கும் சம்பள விஷயத்தில் ஒருவிதமான வித்தியாஸமும் இருக்

கக்கூடாது. (2) எல்லா உத்தியோகங்களுக்கும் தக்க மனிதர்களை நியமிப்பதற்காக இந்திய கவர்ன்மெண்டார் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தக் கம்மிட்டியில் ஐந்துபேர் இருப்பது நல்லது. அவர்களில் இருவராவது இந்தியர்களாக இருக்கவேண்டும்.

இப்படிச்செய்வது கொஞ்சம் நன்மையை விளைக்குமாயினும், நல்ல பரீக்ஷைகளைக் கொடுத்த சிறுவர்கள் எல்லோரையும் ஒருவித வித்யாஸமுமில்லாமல் போட்டிப் பரீக்ஷை செய்து, அதில் முதன்மையானவரை எடுப்பதே ஸர்வோத்தமம் என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது.

பின்னும், பெரிய உத்தியோகஸ்தரின் சம்பளத்தைப்பற்றி கமிஷனர்கள் இப்போது இருக்கிற சம்பளமே இருக்கட்டும் என்று நினைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்போது இருக்கிற சம்பளமோ ரொம்ப ஜாஸ்தி என்பது நமது அபிப்பிராயம். ஏனெனில், இந்தியாவோ ஏழையான தேசம். அப்படியிருக்க, ஐசுவரியமுள்ள பல ஐரோப்பிய தேசங்களில் ரெயில்வே உத்தியோகங்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறார்களோ, அதைவிட மிகவும் அதிகமாக இந்தியாவில் கொடுக்கிறார்கள். உதாரணமாக: ஹாலண்டில் ரெயில்வேயில் உயர்ந்த சம்பளம் 900 ரூபாய்; ஸ்வீடனில் 1,381 ரூபாய்; நார்வேயில் 450 ரூபாய்; ஜெர்மனியில் 750 ரூபாய்; ஸ்விட்ஸர்லாண்டில் 781 ரூபாய்; பெல்ஜியத்தில் 469 ரூபாய்; பிரான்ஸில் 989 ரூபாய்; ஏழைப் பிரதேசமாகிய இந்தியாவிலோ 2,500 ரூபாய். இது நியாயந்தானோ? இதைக்கேட்பார் எவருமில்லையோ?

மற்றும், ஐசுவரியமுள்ள ஐரோப்பிய தேசங்களில் ரெயில்வேயில் மிகத் தாழ்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளம் என்னவெனில்:—ஹாலெண்டில் 73 ரூபாய்; ஸ்வீடனில் 63 ரூபாய்; நார்வேயில் 55 ரூபாய்; ஜெர்மனியில் 69 ரூபாய்; ஸ்விட்ஸர்லாண்டில் 73 ரூபாய்; பெல்ஜியத்தில் 56 ரூபாய்; பிரான்ஸில் 47 ரூபாய்: ஏழையாகிய இந்தியாவிலோ ஏழு ரூபாய்; ஏழைகளின் கஷ்டத்தைச் சுவாமிதான் பார்த்துப் பரிகரிக்கவேண்டும்!

ஆகையால், "இந்திய ரெயில்வே விஷயங்களில் முக்கியமான சீர்திருத்தம் என்னவென்றால், ரெயில்வே உத்தியோகங்களில் எல்லாவற்றையும் இந்தியர்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும்: மேலும், இந்தியர்களுக்கு வேண்டிய தேர்ச்சியும், அனுபவமும் வரும்பொருட்டுப் பலபல ஒர்க் ஷாப்களை ஏற்படுத்தி, அவற்றில் அவர்களுக்கு வேண்டிய விசேஷக் கல்வியைப் பயிற்றவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், ரெயில்வே விஷயங்களைத்தவிர்த்தும், இந்தியாவின் தொழிற் கல்வியபிவிருத்திக்கு இது ஏற்ற சாதனமாகும்" என்று கனம் ஸர். எம். பி. சௌபால் அத்தியற்புதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

"அக்கௌண்ட் பிரிவிலும், இஞ்சினியரிங் பிரிவிலும் இந்தியர்களுக்கும் ஐரோப்பியர்களுக்கும் அதிகமான வித்யாஸம் இருக்கக்கூடாது" என்று கனம் ஜஸ்டிஸ் அப்துர் ராஹிம் எழுதியிருக்கிறார்.

இவர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடி யெல்லாம் செய்தால், ரெயில்வேயில் மொத்தச்செலவும் குறைந்து, வேலையும் சரிவர நடந்துவரும் என்பதற்கு ஆக்ஷேபமேயில்லை. ஒவ்வோரிடத்தில் இம்மாதிரி நடந்திருக்கும் தருணத்தில் நன்மை விளைந்திருக்கின்றது என்பதற்கு உதாரணங்களும் பல இருக்கின்றன. ஆகையால், வரவர இந்தியர்களை உன்னத பதவிக்கு உயர்த்துவார்கள் என்று நம்பியிருக்கின்றேன்.

என். ஆர். கேதாரி ராவ்.

Markandeyar.

By Mr. P. K. Sreenivasachariar,
Senior Tamil Pandit, Voorhees College, Vellore.

மார்க்கண்டேயர்.

"ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர்; உலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்."—திருக்குறள்.

"உலையா முயற்சி களைகணா வூழின்
வலிசிந்தும் வன்மையும் உண்டே:—உலகறியப்
பான்முளை தின்று மறலி யுயிர்குடித்த
கான்முளையே போலுங் கரி."—நீதிநெறிவிளக்கம்.

மேன்மையான காரியத்தில் விடா முயற்சியுடையோர் எவ்வகை நற்பலனையும் அடைவர்; எத்தகைய ஆபத்தினின்றும் அகல்வர். விதியையுங் கடக்கக்கூடிய அவாது மகிமை என்னே! அம்மேலோர்களின் திவ்யசரித்திரங்களை அனைவரும் படித்து, அவர்களின் விடாமுயற்சியைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

இங்கு இச்சந்தர்ப்பத்திற்கு நிதரிசனமாக மாணத்திற்கு எதுவாகிய ஊழை ஊக்கத்தால் விலக்கிக்கொண்ட மார்க்கண்டேயரென்னும் சிவபக்தரது வரலாற்றை * வெளியிடுவது பொருந்தும்.

வெகுகாலத்திற்கு முன் ஞான அநுஷ்டானங்களிற் சிறந்த மிருகண்டு என்னும் அந்தணர் மருத்துவதி என்பவளை மணஞ்செய்துகொண்டு இல்லறத்தை நல்லபடி நடத்திவந்தார். அவர்களுக்கு மகப்பேறு ஒன்றொழிய மற்ற பேறுகள் குறைவற இருந்தன.

"கல்லா மழலைக் கனியூறல் கலந்து கொஞ்சும்
சொல்லான் மயக்கி யழுதோடித் தொடர்ந்து பற்றி
மல்லார் புயத்தில் விளையாடும் மகிழ்ச்சி மைந்தர்
இல்லாதவர்க்கு மனைவாழ்வி னினிமை யென்னும் ?"

என்பவாதலால், மனைவாழ்க்கைக்கு மக்கட்பேறு வாய்க்காவிடின் மற்ற பேறுகள் ருசிக்குமா? அவர்கள் மகப்பேறில்லாக் குறையைக் குறித்து மனம் வருந்தி, சகல பாக்கியங்களையும் சாதித்துக் கொடுக்கும் திவ்விய க்ஷேத்திரமாகிய காசி யை அடைந்து, திருப்பாற்கடற் போன்ற கங்கா நதியின் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, பரிசுத்தர்களாய்ச் சிவாலயத்துக்குச் சென்று, மஹாதேவருடைய திருவடிகளைத் தரிசித்துத் துதித்தார்கள். மற்றும், அவ்வந்தணர் அங்கோரிடத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்தார்.

மிருகண்டு இங்ஙனம் மைந்தனைப் பெறவிரும்பி இறைவனைப் பக்தியோடு தியானித்தபடியே ஓராண்டு அரும்பெருந்தவஞ்செய்ய, பரமசிவன் அவர்க்கு வேண்டும் வரமளிக்கும்பொருட்டுக் காட்சிதந்தருளினர். மிருகண்டு முனிவர் ஆனந்த பாவசராய் அப்பெருமானை வணங்கித் துதித்தார். அப்போது பரமேச்வரர் அம்முனிவரை நோக்கி, 'நீ வேண்டுவது யாது?' என்று வினவியருள, முனிவர், 'அடியேன் மைந்தனைப் பெற விரும்பினேன்: அவ்வாறளித்தருள்க' என்று பிரார்த்தித்தார். அக்காலையில், சங்கரமூர்த்தி அருளிச்செய்ததாவது:—

"முனிவனே! தீக்குணங்களே விஞ்சித் தத்துவஞானம் சிறிதுமின்றிப் பல உடற்குறைகளையுடையவனும், நூறுபிராயமளவும் மிக்க வியாதியை அநுபவித்துப் பிழைத்திருப்பவனுமாகிய புத்திரனொருவனைக் கொடுக்கவோ? அன்றி, சுந்தர தேகத்துடன் உடற்குறையொன்றுமின்றி நோய்களில்லாமல் எம்மிடத்துப் பக்தி விசுவாசமுடையவனாய் ஆயுள் பதினாறு பிராயமே பெற்றுப் பலகலைகளையும் பழுதறப்

* இது இங்குச் சுருக்கமாகக் குறிக்கப்பட்டது. இதனை எழுதியவர் மார்க்கண்டேய சரிதம் என்று விஸ்தாரமாகவும் ஓர் நூல் வசன நடையில் இயற்றியிருக்கிறார். அன்பர்கள் அதனையும் வாங்கிப் படிப்பது நலம்.

பயின்று வல்லவனான பாலனைக் கொடுக்கவோ?'' என்றார்.

இதனைக் கேட்ட முனிவர் ஆலோசித்து நிச்சயித்து, ஸ்வாமியை நோக்கி, 'எமது தலைவனே! ஆயுள் குறைவாயிருப்பினும், நல்லறிவுடையவனாய், உடற்குற்றமொன்றுமில்லாமல், தேவரீரிடத்தில் பக்தியைப் பூண்ட பாலனையே அடியேன் பெற விரும்புகின்றேன்' என்றார். அப்போது மகேச்வரர், 'உனக்கு நீ வேண்டிய வண்ணமே வரம் அளித்தோம்' என்று அந்தர்த்தானமாயினர். முனிவர் உள்ளத்தில் உவகையுற்று, அக்காசியிலேயே சிவபிரானைப் போற்றி வசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பிறகு, மருத்துவதி கருப்பவதியாய்ச் சுபமுகூர்த்தத்தில் ஓர் அருமந்த மைந்தனைப் பெற்றாள். அக்குழந்தைக்கு மார்க்கண்டேயர் என்று நாமகரணஞ் செய்யப்பட்டது. முனிவர் ஏழாம் பிராயத்தில் புத்திரனுக்கு உபநயனஞ்செய்து கலைபயிற்றி வருங்கால், அப்புத்திரர், மறைகளும் மற்றை நூல்களும் வெளியிடும் உண்மைப்பொருளை உள்ளபடி உணர்ந்து, முழுமுதற் கடவுள் சிவபிரானே பென்று எண்ணி, அவரது திருவடிகளைப் புகலிடமாக அடைந்தார். அவர் நாடோறும் பரமனைப் பரிவோடு பணிந்து, அவனடியார்களை ஆதரித்துத் தாழ்ந்து, தங்கள் குருவைத் தொழுது, முனிவர்களைப் பரவி, இருமுதுகுரவரின் இணைபடி மலர்களைச் சிரமேற்பூண்டு, பிரமசரிய வொழுக்கத்தைப் போற்றிவந்தார்.

இவ்வாறு நடக்கின்ற காலத்தில், அவர்க்குப் பதினாறும் ஆண்டும் வந்தது. அவ்வயது வந்ததையும் பார்த்து, அரிய மைந்தனையும் பார்த்து, அவரது அன்னையும் அப்பனும் அளவிலாத் துயரக்கடலில் மூழ்கி விம்மிவிம்மி அழுதனர். அதுகண்ட குமாரர் அதன் காரணத்தை வினவ, மிருகண்டு, 'கண்மணியே! நீமைந்தனாக எங்கட்குத் தோன்றியிருக்க, நாங்கள் இன்பமுறுவதன்றித் துன்பமுறுவதும் உண்டோ! ஆயினும், இறைவன் முற்காலத்தில் உனக்கு வயது பதினாறேயென்று அருளிச்செய்தார். அப்பிராயம் வந்துற்றதனால் அவலமுடையோம்' என்றார். அப்போது மார்க்கண்டேயர், 'நீங்கள் ஒன்றுக்கும் துயரமுறற்க; உயிருக்கு உயிராகிய பரமசிவன் உள்ளார். அவரைத் துதித்து அருச்சித்து, காலனது கடுவல்லமையைக் கடந்து பிழைத்து நும்மிடம் விரைவில் வந்தடைவேன்' என்று உறுதியுரைத்துத் தேற்றி, அவர்களை வணங்கி அனுமதி பெற்றுக் கிருகத்தைவிட்டுச் சென்று, **ஸ்ரீமணி கர்ணிகை** யென்னும் கோயிலினுட் புகுந்து, பக்திமிகுதியினாலாகிய ஆனந்தாதிசயத்தால் எலும்பு நெகிழ்ந்து உருகவும், ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகவும், புளகம் தோன்றவும் பிரதக்ஷிணம் புரிந்து, சிவபிரான் திருமுன்பே தண்டம்போல் விழுந்து வணங்கி, ஸ்வாமியின் திருவடி மலர்களைச் சூடி, அங்கோரிடத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து, அருந்தவத்தைச் சிறிதும் இடைவிடாது ஊக்கத்தோடு புரிந்தார். அதனால் இறைவன் அவர்முன் தோன்றிக் காட்சியளித்து, 'அன்பனே! நீ புரியும் தவத்திற்கு மிக மகிழ்ந்தோம். நீ வேண்டுவனவற்றைச் சொல்லுக' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். மார்க்கண்டேயர், 'ஸ்வாமீ! அடியேன் காலன்கையிற் அகப்படாமல் அவனுக்குத் தப்பியுய்ந்து வாழும்படி தேவரீர் அடியேனெதிரில் எழுந்தருளிக் காத்தருள்க' என்று பிரார்த்தித்தார். பரமசிவன், 'நீ அந்தகனுக்கு அஞ்சேல், அஞ்சேல்' என்று அபயமளித்தார். மார்க்கண்டேயர், 'இனி யான் உய்ந்தேன், உய்ந்தேன்' என்று சொல்ல, சிவபிரான் மறைந்துபோயினர்.

பின்பு அம்மார்க்கண்டேயர்க்குப் பதினாறு வயதின் எல்லை சென்றவுடனே, விசையோடு ஒரு யமதூதன் வந்து அவரது இடைவிடாத பக்தியுள்ள பூஜையைக்கண்டதும் அச்சங்கொண்டு, 'இவனை யான் அண்டுவதும் அரிது' என்று மீண்டு சென்று, காலன் கழலில் விழுந்து மார்க்கண்டேயரது உறுதியுற்ற தவத்தையும், பூஜையையும், பக்தி விசேஷங்களையும் விளங்க உரைத்தான். அதனைக் கேட்ட யமன், சீறி

வெய்துயிர்த்து, 'ஆயின், அச்சிறுவன் அழிவில்லாத கடவுளேயோ?' என்று கூறித் தன் கணக்கர்களை அழைத்து, அம்மைந்தரது ஆயுளைக் குறித்துக் கேட்க, அவர்கள் 'பதினாறாம் வயதில் அவனுக்கு மரணம் நேரவேண்டுவதே' என்றனர்.

உடனே, அந்தகன் தன் அமைச்சனாகிய காலனென்பவனை விளித்து, 'காசிப்பதியில் ஓர் அந்தணச்சிறுவன் உள்ளான். நீ சென்று அவனை விரைய இங்குக் கொணர்க' என்றான். அவன் அங்ஙனமே காசிக்கு வந்துசேர்ந்து, முனிகுமாரர் புரிகிற சிவபூஜையையும் சிவத்தியானத்தையும் நோக்கியவளவிலே, 'இவன் நம்முடன் வருவதேது?' என்று எண்ணி ஏங்கிநின்றான். ஆயினும், அவர்முன் சென்று தொழுதனன். அவர் காலனை நோக்கி 'நீ யார்?' என்று வினவ, அவன் உரைப்பான்:—

“நான் அந்தகனது அடியிணைகளுக்கு அடிமைபுரியும் காலன். உமக்குரிய பதினாறுபிராயமும் தேய்ந்து நேற்றே முற்றிற்று. ஆதலால், நீர் யமலோகத்திற்கு என்னுடன் வந்துசேர்தல் வேண்டும்” என்று சொல்ல, மார்க்கண்டேயர், “சிவனடியார் யமலோகத்திற்கு வரமாட்டார்கள்; சிவலோகமடைவார்கள். நான் சிவபிரானது அடியார்க்கு அடியேன். விரைவில் அப்பாற்செல்; அப்பாற்செல்” என்று மறுத்துரைத்தார். அவன் 'நன்று' என்று சொல்லிவிட்டுச்சென்று யமனை அணுகி நடந்தவற்றைச் சொன்னான்.

அது செவியுற்ற யமன், மனம் மிகத் துடிக்கவும், உடல் வியர்ப்புறவும், விழிகள் தழலைப் பொழிபவும், புவனங்கள் கோணவும் கொதித்து, தன் வாகனமாகிய எருமைக் கடாவின்மேல் ஏறிக்கொண்டு பூலோகத்தைநோக்கி வருபவனானான். வந்தவன், காசியடைந்து, முனிமைந்தனுள்ள இடத்திற்குச் சென்று, சிவந்த மயிர்களையும், கறுத்த பயங்கரமான மேனியையும், சினம் பொங்கிச் சொலிக்கின்ற கண்களையும், கையிற் காலபாசத்தையும் தண்டத்தையும் சூலத்தையும் உடையவனாய் அவனுக்குக் கட்புலனானான். அப்போது மார்க்கண்டேயர் அவனது தன்மையை உற்றுநோக்கி, அதனாலே, அந்தகன் வந்து அணுகினன்போலும் என்று அறிந்து. பரமசிவனது திருவடிகளைத் துதித்து வணங்கினார்.

அதைக் கண்ணுற்ற கூற்றுவன், அவரை நோக்கி, 'சிறுவனே! உனது பேதைமை என்ன! நீ என்றும் இறவாமலிருக்க எண்ணியதும், அதனிமித்தம் சிவனை வழிபடுதலும் பயனில. ஊழின் ஒழுங்கை நீ அறிந்திலை. பிறப்பிறப்புக்களை அனைவரும் பெறவேண்டும். நீ நாடோறும் புரியும் பூஜை, இனிவரும் பிறப்பை மாற்ற வல்லதேயன்றி, இப்பிறப்பை முடிக்கும்படி யான் உன்மீது வீசுங் காலபாசத்தையும் விலக்க வல்லதோ? என் ஆயுதம் மும்மூர்த்திகளாலும் பழுதுபடாது. உனது உயிரைக் கவர்ந்துகொண்டன்றிப் போவனோ? சிவனடியாராயினும், அவர்களையும் ஆயுளின் இறுதி வந்தடைந்தால் எனது உலகிற் சேர்ப்பேன். தடையின்றி என்னோடு வா' என்றான். அப்போது முனிமைந்தர் மொழிவார்:—

'சிவபிரானது சேவடியடைந்த அடியவர்க்கு அந்தமில்லை. ஒருகால் உண்டாயினும், அவர்கள் உன்உலகத்துக்கு வரமாட்டார்கள்; கைலாசத்திற்குச் செல்வார்கள். அடியவனான என்னை அணுகின், உனக்குத் தீங்கு உறும். என்முன் நில்லேல். அப்பாற் போ' என்றார். அதைக் கேட்ட யமன், கண்கள் கோபாக்கினி மூள, 'நீ எனக்கு அச்சங்காட்டுகிறாயா? நம் உயிரை யமன் கைக்கொள்ளமாட்டான் என்று எண்ணிவிட்டாயா?' என்று சொல்லிக் கர்ஜித்து, கரியமலைபோல சிறுவராகிய அப்பெரியவரெதிரிலே சென்று நெருங்கி, அவர்மீது தன் பாசாயுதத்தை வீசியெறிந்து அதனால் அவரைப் பிடித்திழுக்கத் தொடங்கினான்.

இச்சமயத்திலே, அதனை அறிந்த மார்க்கண்டேயர் ஈசனை ஊக்கத்துடன் துதித்து, அவரது திருவடியிணையைத் தஞ்சமெனப் பற்றிப் பக்திபரவசராயினர். அப்போது, தேவர்களும்

மயங்கி இரங்கினர். காலபாசம் கழுத்திற் பொருந்தியிருக்கவும், சிவபிரானைச் சரணமடைந்து வழிபடுதலால், துன்பங்கொள்ளாமலேயிருக்கிற அவர்முன், சிவபிரான் அவர் பூஜிக்கும் இலிங்கத்தினின்று எழுந்தருளி, 'உன் துன்பங்களைத் தொலைக்கின்றோம். அஞ்சற்க' என்று அபயமொழியளித்து, 'இவ்யமனுக்குக் கொழுப்பு அதிகமாய்விட்டது. அதனால், நம் அடியவனை இம்மைந்தனுடைய உயிரை வாங்கப் பதைத்தான்' என்று திருவுள்ளங்கலங்கி வெகுண்டு, தமது இடத்திருவடியாற் சிறிது தூக்கி உதைத்தார். அவ்வளவில், யமன் காளமேகம் கீழ்விழுந்தாற்போல விழுந்து இறந்தொழிந்தான். சிவபிரான் உதைத்ததனாலாகிய அதிர்ச்சியால் பிரமன்முதலிய தேவர்கள் அஞ்சி நடுநடுங்கினர். யமன் பக்கத்திற் சூழ்ந்துநின்ற அவன்சேனைகளும், எருமைக்கடாவும் பட்டபாட்டைப் பகரவொண்ணுமோ ?

அக்காலத்தில், அப்பக்தசிரோமணி, 'எமது உயிரைப் பாதுகாப்பதற்குப் பரமசிவன் உள்ளார். அவர் உள்ளபோது அந்த அந்தகன் என்செய்யமாட்டுவான்?' என்னுங்கருத்தை அமைத்த வடமொழி சுலோகங்களால் சிவஸ்தோத்திரஞ்செய்து அச்சந்தவிர்ந்து பரமன் பக்கல் நின்றார். ஸ்வாமி, அப்போது அருள் பூத்ததென்னப் புன்னகைபுரிந்து மகிழ்ந்து, முனிகுமாரரை நோக்கி, 'குழந்தாய்! நீ நம்மைத் துதித்துப் பூஜையை இடைவிடாது முயன்றதனால், அந்தமில்லாத ஆயுளை உனக்கு யாம் அளித்தருளினோம்' என்று அருளிச்செய்து, அவ்வன்பர் வழிபடும் அவ்விலிங்கத்தினிடமாகவே மறைந்தருளினார்.

தேவர்களது வேண்டுகோளால் சிவபிரான் பிறகு யமனை உயிர்ப்பித்து, அவனுக்கு உறுதியுரைத்தார். அவனும் தான் புரிந்த பிழையைப் பொறுத்தருளும்படி வேண்டி விடைபெற்றுப் போயினன்.

மகன் என்னவானானோ? என்று பெருங்கவலையினால் மனம் இளகத் துயரத்தால் தங்கள் கண்களில் நீர்பெருக வாட்டமுற்றிருந்த தந்தை தாயருடைய தாள்களை, சிவாநுபவத்தாலாகிய ஆனந்தத்தால் கண்ணீர் பொழியப்பெற்ற மார்க்கண்டேயர் சென்று தழுவித் தொழுது, அவர்களது துக்கத்தை மாற்றினார். அவரது தந்தை "இவன் தந்தை என்னோற்றான்கொல்?" என்று தம் புதல்வரைப் பலரும் குறித்துப் புகழ்வதைக் கேட்டு ஆனந்தபரவசராயினர். தாயும், தன் மகனைப் பக்தசிரோமணியாதலால் சான்றோனெனப் பலரும் சாற்றுவதைச் செவியுற்று, "ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தாள்."

பரமேச்வரரது திருவருளைப் பெறுதற்குக் காரணமாகிய மார்க்கண்டேயரது இடைவிடாத தவமுயற்சியைத் தினம் நாம் அநுசந்தித்துப் புரிந்து உய்வோமாக.

Collection of Moral Sayings.

BY PANDIT M. M. NARAYANASWAMI IYER.

நீதிமொழித்திரட்டு.

அகஸ்தியர்க்குப் பிறப்பிடமோ மட்பானை; பரிஜனங்களோ மிருகங்கள்: ஆடையோ மரவுரி: காடே வசிக்குமிடம்; காய் கிழங்கு முதலியன உணவுகள்; இத்தகைய அகஸ்தியர் கடலைக் கையால் முகந்துண்டனர் என்றால், பெரியோர்களுக்குக் காரியஸித்தி மனவலிமையினால் உண்டாகின்றதேயன்றிக் கருவியினாலன்று.

உலகத்தில் மனிதராய்ப் பிறந்தவர்களில், சிலர் அங்கஹீனர்களாகவும், சிலர் நோயாளிகளாகவும், சிலர் குருடராகவும், சிலர் மூடராகவும், சிலர் தரித்திரராகவும் இருப்பதற்குக் காரணம்: முற்பிறப்பில் அவரவர் செய்த வினையேயாம்.

வறுமையினாலே வெட்கமுண்டாகின்றது; வெட்கம் உண்டானதும் களை குன்றுகிறது; களை

குறைந்ததும், போகிறவிடத்தில் அவமானம் உண்டாகின்றது; அவமானம் வந்ததும், துக்கம் வருகின்றது; மனதிற்குத் துக்கம் வந்ததும் புத்தி குறைகின்றது; புத்தி குறைவதனால் நாசம் வருகின்றது. ஆகையால், தரித்திரம் ஒருமனிதனை என்னகஷ்டத்திற்றான் கொண்டுவந்து விடாது?

பித்ருக்களுக்குச் சிராத்தம் செய்யாமலும், தெய்வங்களைப் பூஜிக்காமலும், உறவினர் நண்பர்களை அடையாமலும் இருப்பவன்மூடனாவன்.

அழைக்கப்படாமல் பிறர்வீட்டிற் செல்கின்றவனும், கேட்கப்படாமல் அதிகமாகப் பேசுகின்றவனும், தகாதவரிடம் விசுவாசம்வைப்பவனும் மூடர்களாவர். தன்னிடம் குற்றங்களிருந்தும், பிறரிடமுள்ள குற்றங்களைக் கொண்டு பிறரை நிந்திக்கின்றவனும், கிடைக்கக்கூடாததை விரும்புகின்றவனும், தகாவனுக்குப் போதிக்கின்றவனும், சேவிக்கத் தகாதவனைச் சேவிக்கின்றவனும், உலோபியிடம் யாசிக்கின்றவனும், கெட்டகாரியங்களைச் செய்கின்றவனும், பலவானை எதிர்க்கின்றவனும் மூடர்களாவர்.

வில்லாளி விட்ட அம்பானது ஒருவனைக் கொன்றாலும் கொல்லும்; விட்டாலும் விட்டுவிடும். ஆனால். புத்திமான் தீர்மானித்த ஆலோசனையானது, ராஜாவுடன் ராஜ்யத்தையே அழித்துவிடும்.. புத்தியினால் இது செய்யத்தக்கது; இது செய்பத்தகாதது என்பதை நிச்சயித்து, மித்திரன், உதாவீனன், சத்துரு இவர்களை, சாமம், தானம், பேதம், தண்டம் இவைகளால் வசியஞ்செய்யவேண்டும். பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஜயித்து, ஸந்தி, விக்கிரகம் முதலிய ஆறு உபாயங்களை அறிந்து, ஸ்திரீ, சூது, வேட்டை, குடி, கடுஞ்சொல், கொடுந்தண்டனை, தூஷணம் ஆகிய இவற்றை விட்டுவிட்டால் சுகியாவன்.

விஷம் தன்னைப் புசித்த ஒருவனையே கொல்லும்; பாணமும்ஒருவனையே கொல்லும். மந்திராலோசனை வெளிவந்தால், மன்னவனுக்கும் பிரஜைகளுக்கும் இராஜ்யத்திற்கும் கேடுண்டாகும்.

உருசியுள்ள உணவை ஒருவனாய் உண்பது கூடாது. ஒருவனாக யோசனைசெய்யக்கூடாது. ஒருவனாக நெடுவழி போகக்கூடாது. பலர் தூங்கும்பொழுது ஒருவனாய் விழித்துக்கொண்டிருப்பது கூடாது.

பொறுமையுள்ளவர்களுக்கு ஒரேகுற்றம் இருக்கின்றதேயொழிய, இரண்டாவது குற்றம் இல்லை; ஏனெனில், ஜனங்கள் பொறுமையுள்ளவனைச் சாமர்த்தியமற்றவன் என்று எண்ணுகின்றனர். இதைக் குற்றமாக எண்ணுவது கூடாது. பொறுமையே சிறந்த பலமாகும். சக்தியற்றவர்களுக்குப் பொறுமை குணமாம். சக்தியுள்ளவர்களுக்குப் பொறுமை அலங்காரமாம். பொறுமை யென்னும் சத்தி கையில் இருக்குமளவும், துர்ஜனம் யாதும் தீங்குசெய்ய முடியாது. குப்பைகளற்றவிடத்தில் தீ விழுந்தால் தானே தணிந்துவிடுமன்றோ?

பிறர்பொருளைத் திருடுதலும், பிறன்மனைவியை விழைதலும், நண்பர்களைத் தள்ளுதலும் நாசத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவை. உலகில் புருஷர்கள் உத்தமர், மத்தியமர், அதமர் என மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றனர். அவரவர்களை அந்தந்தக் காரியங்களில் ஏவவேண்டும். மனிதன் தாய், தந்தை, அக்கினி, ஆத்மா, குரு ஆகிய ஐந்து அக்னிகளையும், பிரயாசைப்பட்டாவது திருப்தியடையச் செய்யவேண்டும்.

அறிவு, குடிப்பிறப்பு, இந்திரியநிக்கிரகம், சாஸ்திரம், பராக்கிரமம், மிதமாகப் பேசுதல், இயன்றவளவு கொடுத்தல், நன்றியுணர்வு ஆகிய எட்டுக்குணங்கள் புருஷனை விளங்கச்செய்கின்றன.

தேவர்கள், பித்ருக்கள், மனிதர்கள், பிரமசாரிகள், அதிதிகள் ஆகிய ஐவரையும் உலகில் ஒருவன் பூஜிப்பதனால் புகழை அடைகின்றான்.

ஆரோக்கியம், கடனின்மை, வியோகமின்மை, நல்வினஞ்சேர்தல், தன்னிச்சைபடி ஜீவித்தல், பயமின்றி வசித்தல் ஆகிய ஆறுகுணங்களும் பிராணிகளுக்குச் சுகத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன.

எவன் தான் சுகத்தை அநுபவிக்கும்பொழுது சந்தோஷியாமலும், பிறர் துக்கப்படும்பொழுது மகிழாமலும், கொடுத்தபின் வருந்தாமலும் இருக்கின்றானோ, அவனே, 'ஸத்புருஷன்' என்று சொல்லப்படுகிறான். அறிவுள்ளவன் டம்பத்தையும், மோகத்தையும், துவேஷத்தையும், தீவினையையும், ராஜத்துவேஷத்தையும் கோட்சொல்லுதலையும், ஜனஸமூஹத்தோடு விரோதத்தையும் மதங்கொண்ட துர்ஜனங்களோடு வாதஞ்செய்வதையும், தள்ளிவிட வேண்டும்.

எவன் தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு உணவளித்துவிட்டுத் தானும் மிதமாய் உண்கின்றானோ, எவன் அமிதமான காரியங்களைச் செய்து மிதமாகத் தூங்குகின்றானோ, எவன் பகைவனாயினும் யாசித்தால் அவனுக்குத் தடையில்லாது கொடுக்கின்றானோ, அவனைத் துன்பங்கள் தொடர்வதில்லை.

தர்மம் ஸத்தியத்தினாலும், கல்வி அப்பியாசத்தினாலும், குலம் நல்லொழுக்கத்தினாலும், தானியம் அளவினாலும் காக்கப்படுகின்றன. தீவினை செய்தவன் துன்பத்தை அநுபவிப்பான். பாவத்தை எப்பொழுதும் செய்துகொண்டேயிருந்தால், அது அறிவை அழிக்கின்றது. அறிவிழந்தவன் தினந்தோறும் தீவினையையே செய்கின்றான். அதனால் நரகம் ஏற்படுகின்றது. ஆதலால், தீவினையை ஒருபொழுதும் செய்யக்கூடாது. நல்வினைசெய்தவன் சுகத்தை அநுபவிப்பான். நல்வினையை எப்பொழுதும் செய்துகொண்டேயிருந்தால், அது அறிவை வளர்க்கின்றது. அறிவாளி தினந்தோறும் நல்வினையையே செய்கிறான். அதனால் சுவர்க்கம் ஏற்படுகின்றது. ஆதலால், மனிதன் நல்வினையை செய்யவேண்டுர்.

ஜீர்ணமான உணவும், மூப்படைந்த மனைவியும், வெற்றிபெற்ற வீரனும், மோக்ஷமடைந்த முனிவரும் கொண்டாடத்தக்கவர்களாயிருக்கின்றனர்.

சிங்கத்தினின்றும் ஒருகுணத்தையும், கொக்கினிடத்திலிருந்து ஒருகுணத்தையும், கோழியிடத்திலிருந்து நான்கு குணங்களையும், காக்கையினிடத்திலிருந்து ஐந்துகுணங்களையும், நாயினிடத்திலிருந்து ஆறுகுணங்களையும், கழுதையிடத்திலிருந்து மூன்று குணங்களையும் கிரகிக்கவேண்டும். காரியம் அற்பமாயினும் பெரிதாயினும், அதை முழுமுயற்சியோடு செய்வது சிங்கத்தின் குணமாம். இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு, தேசம், காலம், பலம் முதலியவற்றை அறிந்து எக்காரியத்தையும் செய்வது கொக்கின் குணமாம். தக்க சமயத்தில் விழித்துக்கொள்ளுதலும், சண்டையில் பின்வாங்காமையும், கிடைத்தவற்றைப் பந்துக்களுக்குப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தலும், தானே வலிய ஆக்கிரமித்தலும் கோழியின் குணங்களாம். தைரியமும், தக்கசமயத்தில் உணவுசேகரித்தலும், ஸாவதானமாயிருத்தலும், பிறரிடம் விசுவாஸமின்மையும் காக்கையின்குணங்களாம். கிடைத்தவிடத்தில் உண்பதும், அற்பவுணவைக்கொண்டு மகிழ்தலும், நினைத்த நேரத்தில் தூங்கி விழித்தலும், தலைவனிடம் விசுவாஸமும், சௌரியமும் நாயினிடமுள்ள குணங்களாம். தான் எவ்வளவு சிரமத்தை அடைந்திருந்தாலும் சுமையைத் தாங்குதலும், குளிர் வெப்பத்தைப் பொறுத்தலும், எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருத்தலும் கழுதையினிடமுள்ள குணங்களாம். மேற்கூறிய இருபது குணங்களையும் கைக்கொள்பவன் எக்காரியத்திலும் வெற்றிபெறுவான்.

பொறுமையினுஞ் சிறந்த தவம் வேறில்லை. சந்தோஷத்தினுஞ் சிறந்த சுகம் வேறில்லை. ஆசையினும் மிக்க பிணி வேறில்லை. தயையினுஞ் சிறந்த தர்மம் வேறில்லை. ஔஷதங்களுள் ரஸாயனமும், உணவுகளுள் அன்னமும், இந்திரியங்களுள் நேத்திரமும், அவயவங்களுள் தலையும் முக்கியமானவை. பாம்பு, அரசன், புலி, பன்றி, குழந்தை, பிறர்நாய், மூர்க்கன் ஆகிய இவர்களைத் தூங்கும்பொழுது எழுப்பக்கூடாது. கண்ணால் பார்த்துப் பாதத்தை வைக்கவேண்டும். நீரைத் துணியினால் வடிகட்டிப் பருகவேண்டும். சாஸ்திரத்தால் சுத்திசெய்து வார்த்தைசொல்லவேண்டும். மனதால் நன்கு தீர்மானித்த காரியத்தைச் செய்தல்வேண்டும்.

துர்ஜனனுக்குப் பலவிதமாகப் போதித்தாலும், அவன் அவ்வழியைவிட்டு நல்வழிக்கு வரமாட்டான். வேப்பமரத்தை அடிமுதல் பாலாலும் நெய்யாலும் நனைத்தாலும், அது இனிமையை அடையாதன்றோ? உள்ளே அழுக்குள்ளவன் நீரில் எவ்வளவு தடவை ஸ்நானஞ் செய்தாலும் சுத்தமடையான். கள்ளுப் பானையை நெருப்பில் வைத்துக் காய்ச்சினாலும் சுத்தமாகாதன்றோ?

'ஸத்தியமே தாய்; ஞானமே தந்தை; தர்மமே சகோதரன்; கருணையே நண்பன்; சாந்தியே மனைவி; பொறுமையே புதல்வன்' என்றார் கிருஷ்ணபகவான்.

பிறதேசத்திலும் கல்வி நண்பனாம்; வீட்டில் மனைவி தோழியாம்; நோயாளிக்கு மருந்து நண்பனாம்; இறந்தவனுக்குத் தர்மம் நண்பனாம்.

சந்தனமரத்தின் அடி சர்ப்பங்களாலும், சிகரம் பக்ஷிகளாலும், சாகை குரங்குகளாலும், புஷ்பம் வண்டுகளாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்ஙனம் நல்லோரின் ஐசுவரியம் பரோபகாரத்தின்பொருட்டே உதவுகின்றது.

சரீரத்தில் நடுக்கமும், வாயில் மலினத்தன்மையும், தீனத்தன்மையும், குளறிய சொல்லும் ஆகிய இந்தக் குறிகள், மரணகாலத்திலிருப்பன போன்று யாசகனிடத்தும் இருக்கின்றன. சர்வ சற்குணங்களும் நிறைந்தவன், புத்திசாலி, சாது, மகாத்மா, சூரன், ஒழுக்கமுடையவன், பொறுமையுள்ளவன் முதலியயாவரும் 'தேஹி' என்னும் வசன உச்சாரணமாத்திரத்தினால் மிக்க தாழ்வை அடைகின்றனர். ஆகையினால், 'தேஹி' என்னும் வசனத்தைக் கூறுதொழிக.

தரித்திரமே! உனக்கு நமஸ்காரம், உன்னுடைய பிரசாதத்தினால் நான் மகாசித்தியை அடைந்துவிட்டேன். அது யாதெனின், நான் உலகமுழுதும் பார்க்கின்றேன்! ஆனால், என்னை ஒருவனும் பார்ப்பதில்லை; இஃதொரு மகாவித்தியன்றோ? இவ்வுலகில் தனவான்களுக்கு அன்னியர்களும் பந்துக்களாய்விடுகின்றனர். தரித்திரனுக்குப் பந்துக்களும் அன்னியர்களாகிவிடுகிறார்கள்.

பொருளின்றி உறவினர்களின் கூட்டத்தில் உறைவதைவிட, புலி, யானை முதலிய ஜந்துக்கள் நிறைந்த வனத்தில் வாஸஞ் செய்தலும், மரத்தடியில் உறைதலும், பத்திர பலங்களைப் புசித்தலும், புல்தரையைப் படுக்கையாகக் கொள்ளுதலும், மரவுரியைத் தரித்தலும் மிக மேன்மையாம்.

ஆசையென்னும் ஒரு சங்கிலியானது மனிதர்களுக்கு மிகவும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கின்றது; எனெனின், சாதாரணமான சங்கிலியால் கட்டுண்டவன் ஓரிடத்தில் இருக்கின்றான். ஆசையென்னும் சங்கிலியால் கட்டுண்டவன் ஊரெங்கும் அலைகின்றான்; இச்சங்கிலியை அறுத்துவிட்டவுடன், முடவனைப்போல் ஓரிடத்தில் இருக்கின்றான். இஃதென்றோ ஆச்சரியம்! ஆசையென்னும் நதிக்கு மனோராஜ்யம் ஜலமாம்; திருஷ்ணை அலையாம்; ராகம் முதலையாம்; விதர்க்கம் பக்ஷிகளாம். மோகம் சுழியாம்; சிந்தை அதன் கரைகளாம். இது தைர்யமாகிற விருக்ஷத்தை நாசஞ்செய்வதாம்: இத்தகைய ஆழமுள்ள மகாநதியைச் சுத்தமான அந்தக் கரணமுடைய யோகிகள் கடந்து சந்தோஷத்தை அடைகின்றார்கள்.

சாது சங்கமானது கங்கையைப் போலச் சகல பாபத்தையும் நாசஞ்செய்யும்: சந்திரிகையைப்போல மனதிற்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும்; சூரியனைப்போல அந்தகாரத்தை (அஞ்ஞானத்தை)ப் போக்கும்; நிழலைப்போலச் சர்வதாபத்தையும் நீக்கும்; காமதேனுவைப் போலச் சகல அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கும். சத்துக்களின் சேர்க்கை புண்ணியத்தினாலேயே ஏற்படும்.

சாஸ்திரம் அநந்தம்; அறிந்துகொள்ளவேண்டியவையோ பலஉள; வாழ்நாளோ அற்பம்; இடையூறுகளோஎண்ணிறந்தன; ஆகலின், ஹம்ஸம் நீரோடு கலந்த பாலைக் கிரகித்துக்கொள்ளுவதுபோல, ஸாரமாயுள்ள பரம்பொருளையே உபாஸிக்கவேண்டும்.

எம். எம். நாராயணசாமி ஐயர்.

Cultivation of Casuarina.

சவுக்குப் பயிர்செய்தல்.

சவுக்கானது முதன்முதல் ஆஸ்டிரேலியாவிலிருந்து இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இது இந்நாட்டில் பற்பல இடங்களில் பற்பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. ஜலமிருக்குமிடங்களில் இது வளரக்கூடியதாயிருப்பதனுல், ஏறக்குறையச் சமுத்திரக்கரையோரங்களில் எங்கும் ஏராளமாகப் பயிரிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆற்றோரங்களிலும் மணற்பாங்கான நிலங்களிலுங்கூடப் பயிர் செய்யலாம். கொஞ்சம் களர் சம்பந்தமான நிலங்களிலும் பயிர் செய்யலாம்; இதனுல், நிலம் சீர்திருந்துகின்றது. செடிகளிலிருந்து உதிரும் சருகுகள் அவற்றின் கீழேயே மட்குவதனுல் நிலம் நாளுக்குநாள் செழிப்புள்ளதாகின்றது. இப்பயிரானது ஆகாயத்தை அளாவி வளருந்தன்மையுடையதால், இதை மணற்பாங்கான இடங்களிலேயே பயிர் செய்யவேண்டும். கெட்டியானதாயும் செம்மண்ணுள்ளதாயும் ஜல்லி நிறைந்ததாயுமுள்ள பூமியாயிருந்தால், அவ்வித நிலங்களில் இப்பயிரானது சீராக மேல்நோக்கி வளராமல் பலகிளைகளாகப் பரவி வளரும்.

நிலம்.

சமுத்திரக்கரையோரங்களிலுள்ள மணற்பாங்கான இடம் மிகவும் நல்லது. கொஞ்சம் மணல் கலந்துள்ள நிலங்களிலும் பயிர் செய்யலாம். களர் நிலங்களிலும் வளரும்.

விதை.

விதைகளை நல்ல முதிர்ந்த மரங்களிலிருக்கும் தேறின காய்களிலிருந்து எடுக்கவேண்டும். இவற்றை வெகு ஜாக்கிரதையாகப் பத்திரம் செய்து வைக்கவேண்டும்; ஏனெனில், எறும்புகள் இவற்றைக் கொண்டுபோவதுடன், இலேசாயிருப்பதனுல், காற்றில் அடித்துக்கொண்டு போக விடும். ஆதலால், இவ்விதைகளைச் சௌகரியமாக ஒருபாத்திரத்தில் போட்டு மேலே வலையொன்றுகட்டி எறும்பு உள்ளே புகாதபடி பத்திரம்செய்து வெய்யிலில் காயவைக்க வேண்டும்.

நாற்றங்கால்.

மேலே கண்டவாறு தயார் செய்யப்பட்ட விதைகளை, மணற்பாங்காயுள்ள நிலத்தைச் சிறுசிறு பாத்திகளாகக் கட்டி அவற்றில் தெளிக்கவேண்டும். இப்பாத்திகளானவை 10 அடி நீளமும் 5 அடி அகலமுமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும். பாத்திகளில் மேடுபள்ளமில்லாமலும் களை முதலியன இல்லாமலும் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். இப்பாத்திகளில் விதைகள் தெளிக்கப்பட்டவுடனே, அவற்றின்மேல் நன்றுய் மட்கின எரு, சாணம் முதலியவற்றைத் தூவவேண்டும். பாத்திகளிலுள்ள விதைகளை எறும்புகள் கொண்டுபோகக்கூடுமாதலால், முளை கிளம்பும்வரை பாத்திகளை ஈரமுள்ளவையாகவே வைத்திருக்கவேண்டும். சிலர் பாத்திகள் கட்டும்போதே மணலுடன் எருவையும் கலந்து கட்டிவிடுவதுண்டு. விதைத்த ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் முளை கிளம்பும். உடனே, அவை மழையினுலும் வெய்யிலினுலும் பாதகப்படாதபடி தென்னம் ஓலைகளினுல் பந்தல் ஒன்று போடப்படவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு பவுண்டு விதையிலிருந்து சுமார் 3000 கன்றுகளை உற்பத்தி செய்யலாம். கன்றுகள் ஒரு அடி உயரம் வளர்ந்தவுடனே அவற்றைப் பிடுங்கி, நன்றாக எருவிட்ட வேறு பாத்திகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் இடையில் கொஞ்சம் இடம் விட்டு நடவேண்டும். இதற்குத்தான் பதியம் போடுதல் என்று பெயர். இவ்வாறு பதியம் போடும்போது கன்றுகளின்வேர்களைச் சுருட்டிக் குழியில்வைத்து மண்ணைமூடவேண்டும். ஏனெனில், அப்படியே நடுவோமானுல், வேர்கள் இன்னும் கீழ்நோக்கி ஆழ ஊன்றி மறுபடியும் பெயர்க்கும்போது அவை அறுபட்டுப்போம். சிலர் கன்றுகளைப் பதியம் போடாமலே ஒன்றரை அடிவரை வளரும்படிவிட்டுப் பிறகு அப்ப

டியே கொண்டுபோய் நட்டுவிடுவதுண்டு. இம்முறையானது நல்ல பலனைக் கொடுக்கத் தக்கதன்று. சில இடங்களில் கன்றுகள் இரண்டாந்தரமும் பதியம் போடப்படுகின்றது. கன்றுகளின் விலை அவற்றின் திடத்தைப் பொருத்திருக்கின்றது.

கன்றுகளைப் பரிசோதிக்கும் விதம்.

சில இடங்களில் ஜனங்கள் இக்கன்றுகளை வாங்குவதில் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். வாங்கும் கன்றுகளின் வேர்களைக் கவனித்தால் உண்மை விளங்கும். பதியம் போடப்படாத கன்றுகளின் வேர்கள் யாதொரு வளைவுமில்லாமல் நீண்டிருக்கும். ஒருதரம், இருதரம் பதியம் போடப்பட்ட கன்றுகளின் வேர்களோ கொஞ்சம் வளைவாயும் முடிச்சு உள்ளதாயுமிருக்கும். இவைகளை நன்கு கவனித்துக் கன்றுகளை வாங்கவேண்டும்.

நிலத்தைப் பண்படுத்தலும், நடுதலும்.

கன்றுகளை வைக்க உத்தேசித்திருக்கும் நிலத்தை நன்றாகப் பலதரம் உழவேண்டும். பிறகு, ஒரு அடி சதுரமும் ஒரு அடி ஆழமுமுள்ள குழிகள் 5 அடிக்கொன்று வெட்டப்படவேண்டும். சில இடங்களில் மூன்று அடிக்கொரு குழியும் ஆறடிக்கொரு குழியும் வெட்டுவதுண்டு. குழிகளை வெட்டியவுடன் கொஞ்சம் காற்றுபட விடவேண்டும். பிறகு, சாம்பல் சாணம், வண்டல் முதலான எருக்களை உபயோகித்து, அவற்றில் ஒரு தடவையாவது பதியம் போட்ட கன்றுகளை நடவேண்டும். நடும்போது குழியில் ஈரம் இருக்கிறதாவென்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இக்கன்றுகளை எப்போதும் மழைக்காலத்தில் நடுவதுதான் உத்தமம். இவற்றிற்கு நிழலைக்கொடுக்க ஆமணக்குச் செடி போன்றவற்றைப் பயிராக்கலாம். அல்லது பனங்கொத்தையாவது கன்றுகளுக்கு அருகில் நட்டு நிழலைக்கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும். சுமார் 5 அடிக்கு ஒன்றாக ஒரு ஏகராவுக்கு 2000 கன்றுகள்வரை நடலாம்.

நீர் பாய்ச்சல்.

கன்றுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம் சமுத்திரக்கரையோரமாயிருந்தால், அங்குத் தண்ணீர் இறைத்துப் பாய்ச்சுவது முடியாது. ஆதலால், அங்கேயே ஒரு சிறு குட்டையைத்தோண்டி, அதினின்று தண்ணீர் மொண்டு வார்க்கவேண்டும். கன்றுகள் வேர் ஊன்றும் வரை தினத்திற்கு ஒரு முறை தண்ணீர் விடவேண்டும். ஒருவருஷம் கழிந்தபிறகு வாரத்திற்கு ஒரு தடவையும், இரண்டு வருஷங்கள் கழிந்தால் இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு தடவையும் தண்ணீர் கொட்டினாற் போதும். மூன்றாவது வருஷம் முதற்கொண்டு தண்ணீர் தேவையில்லை. கொஞ்சமும் மழையேயில்லாவிடில், கொஞ்சம் நீர்ப்பாய்ச்சவேண்டியது அவசியம்.

களை எடுத்தல்.

கன்றுகள் நட்ட மூன்றாம் மாதம் முதற்கொண்டு 9-ம் மாதம் வரை செடிகளைச் சுற்றிலும் களைகளில்லாமற் வெகு சுத்தியாக வைத்திருக்க வேண்டும். செடிகளைச் சுற்றிலும் தண்ணீர் நிற்கும்படியாய்ப் பாத்திகளைக் கட்டவேண்டும். பிரதிவருஷமும் செடிகளைக் கபாத்து செய்து அவற்றை வளரவிடவேண்டும்.

மாசூல்.

சமுத்திரக் கரையோரமாய் நடுவது 5, 6 வருஷங்களுக்குள்ளும், உள்நாட்டில் நடுவது 8 வருஷங்களுக்குள்ளும் வெட்டப்படுகின்றன. ஒரு ஏகரில் சுமார் 1,000 மரங்கள்வரை கிடைக்கக்கூடும். மரம் 1-க்கு 8 அணா முதல் ரூ. 1 வரை 1000 மரங்களுக்கு ரூ. 500 முதல் ரூ. 1000 வரை கிடைக்கும்.

உபயோகங்கள்.

சவுக்கானது முக்கியமாக அடுப்பெரிக்க உபயோகப்படுகின்றது. இதன் சருகுகள் அடுப்பெரிக்க உபயோகப்படுவதுடன், செங்கல் சூளைகளுக்கும் உபயோகப்படுகின்றன. இதைச் சூளைகளுக்கு உபயோகிப்பதனால், செங்கல்கள் சிவந்த நிறத்தையடைகின்றன. சில, தூண்களாகவும், பந்தல்கள் கொட்டகைகள் முதலியனவற்றிற்குக் கால்களாகவும் உபயோகப்படுகின்றன. இம்மரத்தின் பட்டையிலிருந்து ஒருவிதச் சாயம் இறக்கப்படுகின்றது.

Tirumalairayar.

(A. D. 1423—1446.)

By Mr. C. K. Narayanaswamy Mudaliar,

திருமலைராயன்.

"திருமலைராயன்" என்பவர், விஜயநகராவரசர் 2-வது தேவராயரது காலத்தில் தென்னாட்டில் அவரது பிரதிநிதியாக ஆண்ட ஓர் சிற்றரசர். "சாளுவம்" என்பது இவரது பூர்வ குடிப்பெயரும், விதரணராமன் என்பது இவர்க்கு வழங்கிய பட்டப்பெயருமாம் என, சாஸனங்களிற் காணப்படுகிறது: (Ep. Rep. 694 of 1905) திருமலைராயனது தந்தையின் பெயர்; சாளுவ கோப்பையன் என்பர். இவர் நம் இராயர்களுடைய பிரதிநிதியாகத் தென்னாடாண்ட அரசர். இவர் இம்மடி நரசிம்மன் என்றும், இராமராயன் என்றும் வழங்கப்படுவர். பிரான்மலை முதலியவற்றிற்கண்ட சாஸனங்களால், இவர் காலம் (1410) என்று தெரிகிறது: (Ep. Rep. 134, 151, of 1903) திருமலைராயன் ஜன்மதேசமும், பேசும் பாஷையும், தெலுங்காயிருந்தும், இனிமை மிகுந்து தனிசிறந்த தமிழ்ப் பாஷையை நன்கு பயின்றும், அபிமானித்தும் இருந்தானென்பதற்கு, "புலவர் புராணமும்," "தனிப்பாடற்றிரட்டும்" தக்க சான்றாகும். சேதிநாடாகிய திருக்கோவலூரைத் தனது பிறப்பிடமாகக்கொண்டு புலமைமிகுதிபாற் புகழ் விளங்கிய "அதிமதுரக் கவிராயரை"த் தனது ஆஸ்தான வித்வானாகக்கொண்டு நாகூரிலிருந்து காரைக்காலுக்குச் செல்லும் மார்க்கத்திலுள்ள "திருமலைராயன் பட்டணத்தில்" தமிழ் வித்வத்ஸபைகூட்டித் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்து வந்தானென்பதற்குக் கர்ணபரம்பரைச் செய்திகளும், "பாவலர் சரித்திர தீபகம்," "விநோதரசமஞ்சரி" முதலிய தமிழ் நூல்களும் ஆதாரமாகக் காணப்படுகின்றன. இங்ஙனம் தமிழபிவிருத்தியால் தலை சிறந்த திருமலைராயனது முழுவரலாறும் தெரிந்து மகிழ்வதற்கில்லை. பலருடைய ஆராய்ச்சியின் சாரங்களிற் கிடைத்த வரவு நோக்கில், எமக்குங் கிடைத்த விஷயம் மிகு சொற்பமேயாகும். கிடைத்தமட்டேனும் வெளியிட்டுவைப்பின் பிரயோஜனமாமென்று கருதி அதனை இதன் கீழ்த் தருகின்றோம்:—

கி. பி. 1565-ம் ஆண்டில் நடந்த தலைக்கோட்டை (Talaikota) யுத்தத்திற் புறங்காட்டிய விஜயநகரத்து உண்மை அரசர்களில் கடைசியான "ஹரிதிம்மராஜா" வென்பவன், எஞ்சிய சேனையைக் கைக்கொண்டோடி (ககனபுரியை) பெனுகொண்டாவைத் தலை நகராக்கிச் சில காலம் அரசாண்டு "சீரங்கராயன்" "ராமராஜா," "வேங்கடபதிராயன்" என்னும் மூன்று புதல்வர்களையும் விட்டு விண்ணெய்தினான். இம்மூவருள் முதலாமவனான சீரங்கராயன், தந்தையாண்ட பெனுகொண்டாவையும் (தெலுங்கு தேசம்), இரண்டாமவனான இராமராஜா ஸ்ரீரங்கப் பட்டணத்தையும் (கன்னட தேசம்), மூன்றாமவனான வேங்கடபதிராயன் (சந்திரகிரியிலிருந்து) தமிழ் நாடுகளையும் அரசாண்டான். இவர்களில் சீரங்கராயன் மகப்பேறின்றி மண்ணுலகை நீத்தான். இராமராஜன், திருமலைராயனைப்பெற்று அவன் இளமை யெய்து முன்னரே சீரங்கராயனைப் பின்பற்றினான்.

இந்தத்திருமலைராயன் தன் சிற்றப்பன் தமிழ் நாட்டைப் பரிபாலிக்கும் வேங்கடபதிராயனிடம் வளர்ந்து வந்தான். இவனே ஆசுகவிச் சிங்கமாகிய காளமேகப்புலவரால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன். தனது இளம்பருவத்தைத் தமிழ் நாட்டில் மிகுதியும் கழித்தானாகையால், தமிழை நன்கு கற்கவும், அபிமானிக்கவும் ஏற்பட்டதெனக் கொள்ளவும் இடந்தருகின்றது.

இங்ஙனம், இவன் தன் சிற்றப்பனது பாதுகாப்பில் வாழ்ந்து வருகையில், மதுரையம்பதியில் நாயகர் வமிசத்தார் கலகஞ்செய்ய, அரசன் அதை அடக்கப் புலமைத்திறமையுடன் போர்த்திறமுஞ்சிறந்தநமது திருமலைராயன்கீழ்ப்

பெருஞ்சேனையொன்றைக் கூட்டி அனுப்பினன். திருமலைராயன் தந்தையின் சொல்லுக்கு மாருக நன்றி சொல்லும் வஞ்சமனங்கொண்டு, மதுரை சென்றதும் மாற்ருனிடம் பரிதானம் பெற்று, கலகத்தை அடக்காமல், தனக்காகத் துணை சேர்த்தனுப்பிய சேனையுடன், தன் தந்தை யாண்ட ஸ்ரீரங்கப்பட்டணம் சென்ருன். திருமலைராயனது இத்தகைய தீயொழுக்கம் வேங்கடபதிராயன்மனத்தைப் பெரிதும் வருத்தியதோடு, இவ்விழிசெய்கை எங்கும் தெரிந்து தமக்குக் குறைவும் பார்ப்போர் கேட்போர்க்கு விஜயநகரராஜாங்கத்தின் பல எளிமையும் காட்டின. இச்சமயத்தில்தான் மைசூரில் முக்கியமானவர்களான உடையார் வமிசத்தார் தலையெடுத்தனர். இவ்வமிசத்தில் திருமலைராயன் காலத்தில் புகழோடிருந்தவன் "இராமராஜவுடையான்" எனபான். இவன் யுத்த தந்திரத்திலும், மதியூகத்திலும் மிகச் சிறந்தவன். திருமலைராயனுக்கும், இராமராஜவுடையாருக்கும் பாம்புக்கும் கருடனுக்கு மொப்ப என்றும் நட்பேகிடையாது. ஒருவரையொருவர் விழுங்கவேண்டுமென்றே அவாவியிருந்தனர். திருமலைராயன் உடையானை எதேனும் சூழ்ச்சியில் கொல்லவேண்டுமென்னும் உத்தேசத்தோடு, தசரா மகோத்ஸவத்திற்கு வரவழைத்துப் பெரிதும் உபசரிக்க, இடையில் நேர்ந்ததொரு பிணக்கால் உயிர் தப்பினன். பின் இச்சதிச் செயலை உடையானுணர்ந்து திருமலைராயனை எதிர்த்தபோது, இவன் உடையானுடன் சமர் செய்வதற்கு ஆற்ருதுபுறங்காட்டி மறைந்தான்.

தனது தீயொழுக்கமும், நன்றிகொன்ற பாதகமுமே இங்ஙனம் நமக்கு விளைந்ததென வருந்திய திருமலைராயன், கரந்துறைவதற்கு வசதியான இடம் எதுவென நிதானித்தபோது, தலைக்காடே சிறந்ததெனத் தெரிந்ததனல், அவ்விடத்தே தானமட்டும் தனியே வசித்திருந்தனன் என்பர்.

"தலைக்காடு" என்பது, மைசூருக்குத் தென்கிழக்கே 28-வது மைலில் காவிரி நதியின் இடதுகரையில் இருக்கிறது. இது புராதனபட்டணம். தல-காடு என்ற இரண்டு வேடுவர்களால் இத்தலத்திற்குத் தலக்காடு என்று பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர். மேற் கூறிய இரண்டு வேடுவர்கள், காட்டு யானைகள் பூசித்துவந்த ஓர் மரத்தை வெட்டித்தள்ள, அதில் கோயில் கொண்ட விஷ்ணு விக்கிரகமும், யானைகள் இரண்டும் முனிவர்களாக மாறி அனைவரும் மோக்ஷ லோகத்தைச் சேர்ந்தார்களென்பது ஓர் கர்ணபரம்பரை. அதுதொடங்கி இத்தலம் தலைக்காடு என்ற பெயருடன் விளங்கிவருகின்றதென்பர்.

தற்காலம் தலைக்காட்டிலுள்ள வேதேச்வரர் கோவிலுக்கு எதிரில் கற்சிலையாய் நிற்கும் இரண்டுருவங்கள் மேற்சொன்ன "தல-காடு" என்ற இரண்டு வேடுவரின் ஞாபகார்த்த வடிவமென்றும், இதற்குத் "தனவனம்" என்பது வடமொழிப்பெயரென்றும் அங்குள்ளார் கூறுகின்றனர். இவ்வுண்மை எங்ஙனமாயினும் ஆகுக.

இத்தலக்காட்டை கி. பி. 11-வது நூற்ருண்டில் கங்கா குலத்து அரசர்கள் ஆண்டுவந்தனர். இதனல் இதற்குக் "கங்கை நாடு" என்ற பெயர் வழங்கிற்று. இது சங்கபாடி, நுளம்பாடி, வேங்கை நாடு, குடகு முதலிய மைசூரின் கீழ்ப்பாகமும், அதைச் சூழ்ந்த நாடுகளைத் தன்னுட்கொண்டதாய்க் காவிரிக் கரையிலுள்ள தாழைக்காட்டைத் (தலக்காடு) தலைநகராகக் கொண்டது. சோழராஜர்கள் ஆதிக்கம் பிரபலித்தபோது கங்கா அரசர்கள் வலிமை குன்ற, தலக்காடு "இராசராச சோழன்" ஆதீனப்பட்டது. தமது வெற்றியின் ஞாபகார்த்தமாக இதற்கு "ராசராசபுரம்" என்று பெயரிட்டனர். இதன்பின்னர் தாழை காட்டிற்கு அருகிலுள்ள கலியூரில் போசள ராசனுடன் போர் புரிகையில், அவன் மந்திரியாகிய "நாகண்ணனைத்" தோற்கடித்து "மஞ்சக்கன்," "காலிகன்," "நாகவர்மன்" முதலான போசள வீரர்களைக்கொண்டு இராசராசன் தளகர்த்தனுகிய "அப்பிரமேயன்" வீரசுவர்க்கம் புகுந்தான்.

இதற்குச் சிலவருஷங்கட்கு அப்புறம் தலக்காட்டை "விஷ்ணுவர்த்தனன்" என்ற "ஹோய்சள" அரசன் பிடித்துக்கொண்டு, சோழவரசரை மைசூரிலின்றும் துரத்திவிட்டான். பின்னர், விஜயநகர அரசர் வசம் வர, அதனைத் தங்கள் சுவாதீனப்படுத்தினர். 1634-ம் வருஷத்தில் இது மைசூர் அரசரால் ஜயிக்கப்பெற்று, நாளிதுவரையும் அவர்வசமே இருந்துவருகிறது.

இனி, உடையானுக்குத் தோற்றோடிய திருமலைராயனது மனைவிவிஷயமாய் இராமராஜா நடந்துகொண்ட விவரம் பலவிதமாகவுள்ளது. அக்காலத்துப் புராணிகர் "திருமலையையங்கார்" என்பவர், திருமலைராயன்மனைவியை அவள் தன்கணவன்பாற் செல்லும் பொருட்டுப் பொருளும் துணையும் ராமராஜா தந்துதவினன் என்றும், அவள்பெயர் "ஸ்ரீரங்கநாயகி" என்றுங்கூறுகின்றார். ஆனால், அரண்மனைச் சரித்திரம் வேறொரு விருத்தாந்தங் கூறுகின்றது:— அவ்வம்மை "அலர்மேல் மங்கை" என்னும் பெயருடையவளென்றும், தன் நாயகனுக்குப்பின் "மலங்கிக்குளத்"திற்குச் சென்றனள் என்றும், அப்போது அத்தலத்தெய்வம் இரங்கநாயகிப் பிராட்டியார், கோவில்ஸ்தானிகன்மீது ஆவேசங்கொண்டு, திருமலைராயன் பட்டமகிஷியாலுள்ள நகைகளனைத்தும் தன்னுடையதென்றும், உடனே கொடுத்தனுப்பாவிடின் பறிமுதல்செய்யப்படுமென்றுங் கூற, ராயன் மனைவி அப்பணிகள்யாவும் தன்னுடையவையென்றும், அம்மையின் அலங்காரங்காரணமாக அவ்வப்போது அனுப்பிவருவது வழக்கமென்றும் சொல்லி, நகைகளைக்கொடுத்தற்கு மறுத்ததனால், உடையான்முனிந்து கொல்லுவனோ என அச்சங்கொண்டு மலங்கிக் குளத்தில் வீழ்ந்து இறந்தாளென்றும் கூறுகின்றது. ஆனால், வழங்கிவரும் சதைகள் வரையில் ராயரது மனைவியைக் கேவலம் நகைகளுக்காக அச்சுறுத்திப்ராமென்றும், ஒருகால் அழகிய அவள்பால் இச்சைகொண்டு இடுக்கண்பல விளைக்கவும் பொருதவளாகி இறக்கத் துணிந்தாளென்றும் துணிந்த காலையில், "இம்மலங்கித் தடாகம் நீரற்றொழிக. தலைக்காட்டில்மண்மாரி பொழிக, உடையான் புத்திரரடையானாகி அழிக" எனச் சபித்து இறந்தாள் என்று, அம்மாற்றம் பொய்யாதவாறு அரசனது புத்திரர் நால்வரும் இறந்து விட்டனர் என்றும் தெரிகின்றது. இப்போதுங்கூட அரசவமிசத்தில் தசராப் பண்டிகையின் ஒன்பதாவது நாளில் வருந்தியிருந்த அம்மாதின் செயிர்த்த உயிர்த்தணிவின்பொருட்டுச் செய்யும் சடங்குகளும், இரங்கம்மாளைப்போன்ற ஓர் உருவம் அமைக்கப்பட்டு மைசூர் அரண்மனையிலுள்ள அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகள் ஆராதித்து வருவதும் இச்சம்பவத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

இவள் இறந்ததற்கு எது காரணமெனினும், தானே உத்திரவாதியென ஊகித்துணர்ந்த ராஜவுடையார் இந்தத் தசராச்சடங்கை அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கலாமென ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

தலக்காடு இன்றும் ஒரு மைல் தூரம் வரையில் மணலால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு கோவில்களின் கோபுரங்கள் மட்டும் தென்படுகின்றன. மணல் வருஷந்தோறும் 7 அல்லது 10 அடி உயரம் வளர்ந்துகொண்டு போகிறது. இந்த மணலுக்கு அடியில் 30 கோயில்கள் இருக்கின்றனவென்று சொல்லப்படுகிறது. வேதேச்வரன்கோயில் ஒன்றுதான் மணலால் மூடப்படாமலிருக்கிறது. மணற் காட்டில் செடிகள் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ராவ் பகதூர் A. இரங்கசாமி ஐயங்கார் மைசூர் டிப்டி கமிஷனராக இருந்தபொழுது மணல் வளராமல் இருப்பதற்குத் தகுந்த பிரயத்தினங்கள் செய்து வந்தார். அது அவரால் முடியவில்லை.

நாம் தலைப்பில் விளக்கிய திருமலைராயன் தெலுங்கு நாட்டின் அரசன் எனினும், தன் சிற்றப்பன் பாதுகாப்பில் தமிழ் நாட்டில் வளர்ந்தவனாதலால், தமிழை நன்கோதி அபிமானித்திருத்தல்கூடுமென்று முன்னரேகூறியுள்ளோம். இவன் அரசாட்சி மற்றெல்லாச் சிற்றரசராட்சியினும் மேம்பட்டதாகலானும், இவன் தன் தமிழ் உணர்வாலும் பெருமையின் அறிகுறியாலும் "திருமலைராயன்பட்டணம்" என ஒரு நகரத்திற்குப் பெயரிட்டிருக்கலாம். அல்லது, ராயரிடம் தோற்றோடியகாலத்தில் தலைக்காட்டினின்றும் நீங்கித் திருமலைராயன் பட்டணம் என் ஓர் நகரை ஸ்தாபித்திருக்கலாம் என்று கொள்ளலாம்.

சி. து. நாராயணசாமி முதலியார்.

Navarathri.

By Mr. K. P. Seshadri Aiyangar.

நவராத்ரி.

நவராத்ரி யென்பது ஹிந்துக்களுக்குப் பெரும் பண்டிகை. அப்பண்டிகை கன்யா மாசமென்கிற புரட்டாசி மாதத்தில் மஹாளய அமாவாசைக்கு அடுத்தநாளில் ஆரம்பிக்கின்றது. இவ்வருஷம் அப்பண்டிகை ஐப்பசி முதல் தேதி ஆரம்பித்தது. ஹிந்துக்களுடைய பண்டிகைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் புராண ரீதியாக ஐதிஹ்யங்கள் இருக்கின்றன.

இதன் வரலாறு.

‘நவராத்ரி’ என்ற பதத்திற்கு ஒன்பதுஇரவு என்று பொருள். இந்த நவராத்ரி என்னும் மஹோத்ஸவம் பரதேவதையான பராசக்திக்கே உரியது. ஆதியில் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் யுத்தம் அடிக்கடி நடந்துகொண்டிருந்தது. மஹிஷாஸுரன் என்னும் அதிக்ரூரன் பிரஜைகளுக்கெல்லாம் மிகுந்த தொந்தரைகளை உண்டுபண்ணிவந்தான். அவனுடைய ஹிம்ஸையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் தேவர்கள் தேவதேவனை மஹா தேவனிடம் முறையிட்டனர். பார்வதி பாகரான பரமேச்வரர் தேவியினால் இராக்ஷஸன் ஜயிக்கப்படுவான் என்று வாக்குக் கொடுத்தார். ஆகவே, தேவர்கள் பராசக்தியைப் பூஜைசெய்தார்கள். அவர்களது பக்திக்கு மெச்சிச் சக்தி தோன்றி, அசுரனை அழிக்கலானாள்.

‘நவராத்ரி’ என்னும் ஒன்பது இரவில் முதல் மூன்றுநாள் துர்க்கா தேவதைக்கு உரியன. அந்த மூன்றுநாளுக்குள்தான் மஹிஷாஸுரன் யமனுலகனுப்பப்பட்டான். அந்த அஸுரனை ஒழிக்கப் பராசக்தி துர்க்கையாகத் தோன்றி, அவனுக்கு மறலியாயினள். இடையிலுள்ள மூன்று தினமும், பக்தர்களுக்குப் பொருள் நலனும் திவ்விய மங்களமும் தரவல்ல ஸ்ரீ மஹா லக்ஷ்மீ தேவதைக்கு உரியன. கடையிலுள்ள மூன்று வைகலும், ஸகல கலாவல்லியும் சதுர்முகன் தன் நாவிலே ஸஞ்சரிக்கவிட்டிருக்கும் அவனது இல்லாளும், கலைமகளும், விஞ்ஞானகத்தில் வல்லவளுமான ஸரஸ்வதீ தேவிக்கு உரியன. ஆராயின், இந்த மூன்று தேவிகளும் இராஜ இராஜேச்வரின் அம்சமே.

இதைக் கோண்டாடும் விதம்.

ஹிந்துக்களனைவரும் இந்தப் பண்டிகையை ஸந்தோஷமாய்க் கொண்டாடுவார்கள்; தங்கள் தங்கள் மனோபீஷ்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படி ஸர்வேச்வரனை நித்திய மங்கள ஸ்வரூபனை வேண்டுவார்கள். இக்காலத்தில் ஸூர்ய நமஸ்காரஞ் செய்வதும், ராமாயணம் பாகவதம் முதலியவைகளை வெகு உத்ஸாகத்துடன் படனஞ் செய்வதும் சிரவணஞ் செய்வதும் வழக்கம்.

ஒவ்வொரு ஹிந்துவீட்டிலும் ‘பொம்மைக் கொலுவு’’ ஒன்று வைக்கப்படும். ஏழை, பணக்காரன், சிறியவன், பெரியவன் என்ற பேதமில்லாமல் எல்லாராலும் கொண்டாடப்படும். மாலை வேளைகளில் சிறு பெண்மணிகள் கூந்தலை விசித்திரமாக வேய்ந்து பின்னலிட்டு, நல்லாடையுடுத்து ஆபரணம் பூண்டு கையில் குங்குமம் எடுத்துக்கொண்டு வீடுவீடாய் அழைக்கச் செல்வர். இம்மாதிரி அநேகர் சிறுமியர் குழாங்கள் வீதியில் சாயங்காலம் செல்லுவதைப் பார்க்க வெகு ரம்யமாயிருக்கும். ஆடைகளின் பிரகாசம் கண்களைப் பறிக்கும். ஆபரணங்களும் அப்படியே.

ஒவ்வொரு ஹிந்து ஆலயத்திலும் பகல்வேளைகளில் ஜனங்களுக்குத் திருப்தியாய் போஜனமளிக்கின்றனர். சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனாதிகள் குறைவின்றிச் செய்யப்படுகின்றன. அந்த ஒன்பதுநாளும் ஓய்வின்றி வேதம் கோஷிக்கப்படுகின்றது.

விஷ்ணுவாலயங்களில் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ தேவிக்குத் திருமஞ்சனம் செய்யப்படும். ஸாயங்காலத்தில் அலங்கார பூரிதையாய் மண்டபத்தில்

எழிந்தருளச் செய்து, பரதநாட்டியத்துடன், கோலாட்டம், வீணை, புள்ளாங்குழல் முதலிய வாத்தியங்கள் அதிரம்மியமாய் வாசிக்கப்படும்.

மைசூரில் கொண்டாடும் விதம்.

இந்தப் பண்டிகையை ஸ்வதேச ராஜாக்கள் மிகவும் ஆடம்பரமாய்க் கொண்டாடுவார்கள். ராஜபுதனத்திலுள்ள அரசர்கள் அந்த ஒன்பது நாளும் கொலுவில் வீற்றிருந்து ஜனங்களுக்குத் தரிசனம் கொடுப்பார்கள்; தக்ஷிணைகள் வழங்குவார்கள். கோலாஹலமாய் ஸந்தோஷ சாகரத்தில் ஆழ்ந்திருப்பார்கள். முன்னே சொல்லப்பட்ட மஹிஷாஸுரன் வசித்த இடம் மைசூர் நாடேயாகும். மஹிஷாஸுரபுர மென்றும் மஹிஷமண்டல மென்றும் மைசூர் கூறப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் ஒவ்வொரு வருஷமும் நவராத்ரி உத்ஸவம் வெகு விமரிசையோடு நடந்தேறும். நாள்தோறும் ஸங்கீதக் கச்சேரிகளும், சதிர்க்கூட்டமும், ஹரிகதா காலக்ஷேபங்களும் நடக்கும். ஒவ்வொருநாள் ஹாஸ்யபாவ அபிநயமும் செவ்வையாக நடைபெறும். இதைக்கண்டு ஆனந்தமடையவும், மைசூர் மஹாராஜா கிருஷ்ண ராஜேந்திர உடையார் கொலுவிலமரும் நேர்மையைக்கண்டு நேத்திரானந்தமடையவும் அநேகர் ஹிமாசலத்தினின்று கன்னியாகுமரி வரையுள்ளவர்—பெண்டிரும், புருஷரும், பாலரும், விருத்தரும்-மைசூர் நாடிவருவார்கள்.

மைசூர் நாடு முழுவதும் 'தஸரா'' பண்டிகையென்றால் பெருங் கொண்டாட்டதினம். ஜனங்கள் யாவரும் ஸந்தோஷமாக இருப்பார்கள்.

ஸரஸ்வதி பூஜை.

இந்நவராத்ரி ஒன்பதாம் நாள் வித்தைக்குரிய தேவதையான ஸரஸ்வதி பூஜை. இப்பூஜை பள்ளிக்கூடங்களிலும் வீடுகளிலும் கொண்டாடப்படும், இதை 'ஆயுதபூஜை' யென்றும் சொல்கிறார்கள். ஆயுதங்களை உபயோகித்து ஜீவனஞ் செய்யும் ஒவ்வொருவனும் தன்தன் ஆயுதங்களைப் பூஜிக்கும் நாள் அன்றுதான். ஸரஸ்வதியைப் பூஜித்துத் தமக்கு இன்னும் மேலான பதவி கிடைக்கவேண்டுமென்றும், இன்னும் அதிகமான வரும்படி கிடைக்கவேண்டுமென்றும், வித்தையில் வித்பன்னராகவேண்டுமென்றும் பலபல விதமாக வேண்டுவார்கள்.

விஜய தசமி.

ஸரஸ்வதி பூஜைக்கு அடுத்தநாள் விஜய தசமி யெனப்படும். அன்றைத்தினந்தான் நூதனமாக வித்தைகளைக் கற்கத் தகுந்த நாள். ஆகவேதான் ஜனங்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஐந்தாவதாண்டு வருங்காலையில் விஜயதசமியன்று பள்ளிக்கூடத்தில் அக்ஷராப்பியாசம் செய்விக்கிறார்கள். விஜயதசமியன்று எத்தனையோ பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடத்தில் வித்தியாப்பியாசம் செய்வதை இன்றும் காண்கிறோம். வித்தை கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பம் செய்ய விஜயதசமிதான் ஏற்றநாள். இதன் ஐதிஹ்யம் மஹா பாரதத்தில் காணப்படுகிறது.

அது வருமாறு.

பஞ்சபாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு வருஷ காலம் பாஞ்சாலியுடன் பரதேசிகளைப்போல் கானகத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தனர். பிறகு ஒருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அஞ்ஞாத வாசம் செய்து பிறகுவந்தால் துரியோதனன் அவர்களுக்குண்டான பாதி ராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிடுவதாக வாக்குதத்தம் செய்திருந்தான். அவனது வார்த்தைகளில் பூரணமான நம்பிக்கை வைத்துப் பாண்டு புத்திரர்கள் விராடராஜனிடம் மாறுபெயர் பூண்டு ஒருவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் வேலைக்காரர்களாக அமர்ந்து காலங்கழித்தனர். விராடராஜனிடம் போவதற்குமுன் அவர்கள் வைத்திருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் ஒன்றாகக் கட்டி விராடதேசத்தினெல்லையிலிருந்த ஒரு பெரிய வன்னிமரப்பொந்தில் வைத்திருந்தனர். அந்த ஒருவருஷகாலம் சரியாய் முடிவுற்றது. அதற்குள்ளாகத் துரியோதனன் விராடனது ஆநிரைகளைப் பிடிக்கலானான். பிறகு ஒருயுத்தம் ஆரம்பமானது. அப்பொழுது விராடராஜன் புத்திரனான உத்தரன் போர்க்குச் செல்ல உத்தேசங்கொண்டான்: உத்தரன் தன்னைப்பற்றி மிக

வும் புகழ்ந்துகொண்டான். தனக்கு ஒரு தேர்ப் பாகன்வேண்டியிருந்தது. அந்தச்சமயத்தில் அங்கிருந்த ஸைரந்திரி (துரௌபதியின் மாறுபெயர்) 'பிருஹந்நளை (அர்ஜுனன் பேடியாயிருந்தபோது பெயர்) சாரத்தியம் செய்வதில் மிகப்பேர் பெற்றவள், அவளை அழைத்துப்போகலாம்' என்றாள். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு உத்தரன் பிரஹந்நளையுடன் யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமானன். பிரஹந்நளை ரதத்தை ஓட்டிக்கொண்டு வன்னி மரத்தண்டை வந்தாள். அங்கு வந்தபோது சரியாக ஒருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசமும் முடிந்துவிட்டது. ஆகவே, அருச்சுனன் சுய உருவங்கொண்டு, மறைத்துவைத்திருந்த ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டான். அவைகளைத் தனக்குச் செவ்வையாக உபயோகிக்கத் தெரிகிறதாவென்றும், ஆயுதங்கள் கூராயிருக்கின்றனவா என்றும் பார்க்க அம்மரத்தின்மீதே ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தான் அம்மரத்தில் ஒரு பிரமராக்ஷஸ் இருந்ததைத் தன்னம்பினுல் எய்துகொன்ருன். பிறகு துரியோதனனுடன் சண்டையிட்டான் என்று பாரதம் கூறும்.

கி. பி, சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

The Drum-Stick.

முருங்கை.

முருங்கையானது விதைகளினின்று உண்டாக்கப்படலாம்; அல்லது, ஏறக்குறைய ஒரு அடி சுற்றளவுள்ள அம்மரத்தின் கிளையை வெட்டிக் கொணர்ந்து அதை நல்ல ஈரமுள்ள இடத்தில் நட்டும் பயிராக்கலாம். விதைகளினின்று உற்பத்தி செய்வதைக் காட்டிலும் இவ்விதம் செய்வதுதான் நல்லது. இம்முறையை அநுஷ்டித்தால், சுமார் ஒரு வருஷத்திற்குள் அது துளிர்த்துக் கிளைகளுண்டாய்ப் பலன் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும்.

இம்மரமானது எவ்விதத் தாழ்ந்த பூமியிலும் பயிராகும். நிலம் அதிகவளமாயிருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமன்று. களர் நிலங்கள் தவிர மற்றெல்லாவித பூமிகளிலும் தாராளமாய்ப் பயிர் செய்யலாம். அநேகமாய் ஒவ்வொரு வீட்டின் தோட்டத்திலும் சாக்கடை ஜலம் பாயுமிடங்களில் இம்மரங்கள் வளர்ந்திருப்பதைக்காணலாம். அவ்வித விடங்களில் வளர்வனவற்றிக்கு எருத் தேவையில்லை. மற்ற காய் கறிப் பயிர்களுக்குப்போல் அவ்வளவு கவனிப்பு இதற்குத் தேவையில்லை.

இதைப் பயிர் செய்ய மழைக்காலமே மிகவும் தகுந்தது. கோடைக்காலத்தில் மரத்தின் கீழ் மண் ஈரம் காயாமல் பாதுகாத்து வரவேண்டும். இவ்விதம் கோடையில் இரண்டு மூன்று மாதங்கள்வரை கவனித்துவருவது அவசியமாகும்.

மேலே குறிப்பிட்டபடி கன்றின் அடிமண் ஈரம் காயாமலும், ஆடுமாடுகள் அதைப் பாதகப் படுத்தாமலும், பாதுகாத்து வந்தால் ஏறக்குறைய ஒருவருஷத்திற்குள் நன்ருகத் துளிர்த்துக்கிளைகள் உண்டாய்ப் பலன் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும். பிறகு இரண்டு மூன்று வருடங்களில் பெரிய மரமாகிவிடும். மரத்தைச் சேதப்படுத்தாமல் எப்போதும் பாதுகாத்துவந்தால் நல்ல பலனைக்கொடுப்பதில் ஐயமில்லை.

முருங்கையை ஒவ்வொரு வீட்டின் தோட்டத்திலும் சாக்கடைத் தண்ணீர் ஓடும் இடங்களில் நட்டால் நல்லபலனைக் கொடுக்கும். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் அதிகமான மரங்களை வைத்துப் பயிராக்க இயலாது. விஸ்தாரமான இடங்களில் தோப்பாக வைத்துப் பயிர் செய்யலாம். ஆனல், அவ்வளவாகப் பலன் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறன்து. விஸ்தாரமாகப் பயிர் செய்வதாயிருந்தால், 15 அடிக்கு ஒரு மரமாக நடவேண்டும். இவை துளிர்த்து வளரும்வரை அதாவது ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் இம்மரங்களின் இடையில் ஏதாவது கீரை தினுசுகளைப் பயிர் செய்யலாம். மர

ங்கள் வளர்ந்து பூமியில் நிழல் தங்கினால் எந்தப் பயிரும் செய்ய இயலாது. ஏறக்குறையத் தனியாயிருக்கின்ற மரங்களே நல்ல பலனைக்கொடுக்கின்றன. இவை வருஷத்துக்கு இரண்டு முறை பூத்துக் காய்க்கின்றன. ஒவ்வொரு தடவைக்கும் ஒருமரத்தில் சுமார் 2000 காய்கள் வரை கிடைக்கும்.

மரமானது விபாதிகளால் பீடிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். மரத்தை அதிகமான ஈரமில்லாமலும் அதிகமாகக் காயாமலும் பார்த்துவரவேண்டும். ஈரம் முழுதும் வற்றும்படி அதிகமாய்க் காய்ந்துவிட்டால், ஒருவிதப் புழு அதைத் துளைத்துச் சேதப்படுத்துகின்றது. இதன்காரணமாக மரத்தினின்று பால் வடிந்து பிறகு அது பிரயோஜனமற்றுப் போகின்றது. இது தவிர, கம்பளிப்பூச்சிகள் மரத்தின் இலைகளைத் தின்று சேதத்தை விளைவிக்கின்றன. அச்சமயங்களில், மரத்தின் மேற்கிளைகளை வெட்டிவிடுவது உத்தமம். மரத்தை வருஷத்துக்கு ஒருமுறை கபாத்துச் செய்யவேண்டும்.

முருங்கையும், அதன் பூ காய் முதலியனவும், ஜனங்களுக்குப் பற்பலவகைகளில் உபயோகப்படுகின்றன. பூ காய் முதலியனவற்றை ஜனங்கள் புசிக்கிறார்கள். மரத்தின் பட்டையானது வைத்தியர்களுக்கு வைத்தியச் சரக்காக உபயோகப்படுகின்றது.

Night Schools.

By Mr. P. S. Natesa Iyer, B.A.

இராப்பள்ளிக்கூடங்கள்.

இப்போது இந்தியாவில் கல்வியபிவிருத்தியானது மற்ற தேசங்களைக்காட்டிலும் மிகவும் பின்னடைந்திருக்கின்றதென்பது வெளிப்படையான விஷயம். ஜப்பானில் இப்போது கல்வி கற்றவர்கள் 100க்கு சற்றேறக்குறைய 90 பேர்கள் இருக்கின்றனர். ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளிலும் கல்வியின் ஊக்கமானது நிரம்பவும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு மற்ற தேசங்களில் மாத்திரம் கல்வியானது நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாய்க்கொண்டுவர, நமது நாட்டில் மாத்திரம் அவ்வித ஊக்கம் ஒன்றுமில்லாமலிருப்பதற்குற்ற காரணங்கள் சிலவற்றை இங்குக் கூறுவோம்.

கல்வியென்பதனால், நாம், உயர்தரக் கல்வியைப்பற்றி இங்குக் கவனிக்கவில்லை. உயர்தரக் கல்வியைப்பற்றிக்கவனிக்கின், நமது தேசத்தில் நூற்றுக்கு ஐந்துபேர்கள்கூட இல்லையென்றே தெளியலாம். ஆதலால், நாம் இங்கு ஆராயப் புகுந்தது சாதாரணக் கல்வியேயாம். அதாவது நன்றாய் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுதல், உள்ள கருத்தை ஒருவாறு தெளிவாக வெளியிடுதல், சிறிது கணக்குப்போடக் கற்றுக்கொள்ளுதல் முதலியன. இவைகூட அறியாமலுள்ளவர்கள் நமது தேசத்தில் கோடிக்கணக்காயுள்ளார்கள். நகரங்களைவிட்டு நாட்டுப்புறங்களுக்குப்போய்ப்பார்ப்போமாயின், எவ்வளவோ ஜனங்கள் போதுமான அளவு கல்வியறிவின்றிப் பல வழிகளிலும் மிக்க துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றார்கள். காற்றைப்போல், ஒவ்வொருவனும் கல்வியைப்பெறச் சுதந்திரமிருக்கும்போது அவ்விதச் சுதந்தரத்தை அடையக்கூடாமலிருப்பது மிகவும் வியசனிக்கத்தக்கது.

இவ்வாறு பலகோடி ஜனங்கள் கல்வியறிவின்றி மூடர்களாயிருப்பதற்குற்ற காரணங்களைக் கவனிக்கின், அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்ந்து பல காரணங்களாகப் புலப்படும். முதலாவது நமது ஜனங்களின் செல்வக் குறைவே. இந்தியாவில் பாதிக்கு மேலான ஜனங்கள் பொருட்செல்வமில்லாதவர்கள். ஆயினும், பள்ளிக்கூடங்களில் இலவசமாகக் கல்வி கற்பித்தலாவது அல்லது சம்பளம் குறைவாகவாவது இருந்தால் இவர்கள் தத்தம் பிள்ளைகளை அவற்றிற்கு அனுப்பிக் கல்வி பயிற்றக்கூடும். அவ்வாறன்றிப் பள்

ளிக்கூடங்களில் எங்கும் சம்பளம் நாளுக்குநாள் ஏறிக்கொண்டே வந்தால், எவ்வாறு ஏழைமக்கள் கல்விப்பேற்றை அடைய இயலும்? எனினும், தாய்தந்தையர்களின் ஊக்கத்தினால், வருஷந்தோறும் ஏராளமாகப் பிள்ளைகள் கல்வி பயிற்றப்பட்டுவருகின்றார்கள்.

குடிகளின் கல்வியபிவிருத்தியைக் கவனிப்பது இராஜாங்கத்தாரின் முக்கியக் கடமையாகும். அவர்கள் கல்வியபிவிருத்தி சம்பந்தமாய் உழைக்கும் நிபுணர்களின் அபிப்பிராயங்களைக் கைக்கொண்டு அவை சித்திபெறும்படி செய்யவேண்டும். இந்தியாவில் கல்வி அபிவிருத்தியடையாததற்குக் காரணம், அது சம்பந்தமாய் உழைக்கும் நிபுணர்களின் அபிப்பிராயங்கள் ஆதரிக்கப்படாமையேயாம். ஸ்ரீமான் கோகலே தயாரித்த கல்விச் சட்டமானது இராஜாங்கத்தாரின் ஆதரவற்று அழிந்துபோய்விட்டது. அவ்வாறன்றி, அக்கல்வி முறையானது ஆதரிக்கப்பெற்றிருந்தால், கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் கல்விப்பேற்றையடைந்து அதற்குற்ற பயனை எய்துவரென்பதில் ஐயமில்லை.

இராஜாங்கத்தாரால் போதியவளவு கல்வியின் அபிவிருத்திக்கு ஆதரவு கிடைக்காவிடினும், நம்முள் படித்த சமூஹத்தார், கல்வியில்லாதவர்களுக்குக் கல்விபுகட்டி, அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும். இதற்குப்பலருடைய கூட்டுறவு வேண்டும். தனவான்கள், ஏழைகள், உத்யோகஸ்தர்கள், உத்யோகஸ்தரல்லாதவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் ஒருமிக்க உழைக்கவேண்டுமாயினும், எல்லோரும் செய்யக்கூடியது ஒருதன்மையானதன்று: தனவான்கள் தேவையான வளவுதனத்தை உதவிசெய்து பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபிக்கலாம். அஃது இல்லாதவர்கள், கல்வி புகட்டும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் தம்மாலான உதவியைச் செய்தால், கோடிக்கணக்காக அறிவிலிகளாயுள்ள நம்மவர்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் முன்னேற்றமடைவர்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இவ்விதம் பரோபகாரமான காரியங்களைச்செய்ய முன்வந்திருப்பவர்கள். தாம் எவ்விடத்தில் பள்ளிக்கூடத்தை ஸ்தாபிக்க உத்தேசமோ அவ்விடத்திலும் அதற்கு அருகிலுமுள்ள பல கல்வியறிவில்லாதவர்களுக்குக் கல்வியின் அவசியத்தைப்பற்றிப் போதிக்கவேண்டும். கல்வியின்மையினால் நேரும் பலவிதகதீமைகளையும் அவர்களுக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கவேண்டும். சிறந்த நீதிநூல்களையும். கைத்தொழில் வியவசாயம் முதலியவை சம்பந்தமான நூல்களையும், மற்றும் சமாசாரப் பத்திரிகைகளையும் படித்தறிந்துகொள்ளக் கூடாமலிருப்பது கல்வியறிவின்மையினாலேயேதானென்று அவர்களுக்குக் காட்டவேண்டும். மிகவும் ஏழையாயுள்ளவர்களுக்குப் புத்தகம் பலகை முதலியன இலவசமாய் வாங்கிக் கொடுக்கப்படுமென்றும் உறுதியுரைக்கவேண்டும்.

பள்ளிக்கூடமானது ஒரு குறித்த நேரத்தில் காலந் தவறாமல் தினந்தோறும் நடத்தப்படவேண்டும். உபாத்திமைத்தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளவர்கள் வெகு உத்ஸாகத்தோடும் உண்மையோடும் பாடுபடவேண்டும். மாணாக்கர்க்கு எவை அவசியமோ, எவை அவர்களுக்கு உத்ஸாகத்தைக்கொடுக்குமோ, அவற்றைக் கவனித்துச் செய்யவேண்டும். பிள்ளைகளை அவர்களின் யோக்கியதைக்குத்தக்கபடி பிரித்து அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி கல்வி கற்பிக்கவேண்டும். பண்டிகை முதலான விசேஷ தினங்களில் பிள்ளைகளுக்கு உத்ஸாகம் உண்டாகும்படி ஹிந்து மதத்துக்கேற்ப அவற்றைக் கொண்டாடலாம்.

பிள்ளைகளின் பொதுக்கல்வியை அபிவிருத்தி செய்யும்பொருட்டும், அக்கம்பக்கத்திலுள்ள உலக அநுபவம் வாய்ந்த சில பெரியோர்களைக் கொண்டு உபந்யாசம் செய்விக்கவேண்டும். இப்படி செய்தால், பிள்ளைகள் தங்கள் கல்வி விஷயத்தில் அக்கரை கொள்வதோடு, அவர்களின் அறிவும், ஒத்துழைக்கும் குணமும் அதிகரிக்கும்.

பள்ளிக்கூடம் தினந்தோறும் இரண்டு மணி நேரம் நடத்தப்பட்டால் போதுமானது. இக்காலத்தில் பிள்ளைகளின் பிற்கால வாழ்க்கைக்கு அவசியம் தேவையான விஷயங்களைக் கவனித்து அவர்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும். பலவித தொத்து வியாதிகளைப் பற்றியும், அவர்கள் அவற்றினின்று எவ்வாறு காத்துக்கொள்ளக் கூடுமென்பதைப்பற்றியும், மற்றும் தேகதத்துவ சாஸ்திரத்தைப் பற்றியும் தெளிவாகப் போதிக்கவேண்டும். பலவிதக் தொழில்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாகப் போதிக்கவேண்டும். மாணவர்களின் தற்கால நிலைமை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அவர்கள் எவ்வாறு முன்னுக்கு வரக்கூடுமென்பதைக் காட்டவேண்டும். பல பெரியோர்களின் ஜீவிய சரித்திரங்களைச் சொல்லி, அவர்களால் கையாளப்பட்ட நற்குணங்களைப் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கவேண்டும். மேலே குறிப்பிட்ட விஷயங்களையும், இவைசம்பந்தமாய் இன்னும்பல விஷயங்களையும், பள்ளிக்கூடம்ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு ஏற்ற பல விஷயங்களையும் பிள்ளைகளுக்குப்போதிக்கவேண்டும். பள்ளிக்கூடமானது தினந்தோறும் தவறாமல் நடத்தப்படவேண்டும். அப்பொழுது நான் கோரிய பலன் கைகூடிவரும்.

பி. எஸ். நடேச ஐயர்.

Agricultural Education.

வியவசாயக் கல்வி.

சிம்லாவில் சென்ற ஜூன் மாதத்தில் ஆரம்பித்துச் சிலநாட்களில் நடத்தப்பட்ட வியவசாயக்கல்விக் கான்பரென்ஸில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

(1) ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஏற்கெனவேயுள்ள வியவசாயக் கலாசாலைகளின் தேவையை அநுசரித்தும், இனி ஏற்படுத்தப்போகும் வியவசாயப் பள்ளிக்கூடங்களைக் கருதியும் வியவசாயப்பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயர்களை அதிகமாக நியமிப்பதே விவேகமாகும்.

(2) வியவசாயக் கலாசாலைகளில் இப்போது வழங்கிவரும் நான்குவருஷப் படிப்பு முறையோடு இரண்டுவருஷப் படிப்புத் திட்டத்தையும் சேர்த்துவிடலாமாவென்ற விஷயத்தை ஸ்தல கவர்ன்மெண்டாரே அநுபவத்தில்கண்டு நிர்ணயிக்கவேண்டும். நடுத்தர வியவசாயப் பள்ளிக்கூடங்களில் காலேஜ் வகுப்புப் பாடங்களனைத்தையும் சொல்லிவைக்க வேண்டுமென்றால், தகுந்த உபாத்தியாயர்களும் வேண்டியிருக்கும். நடுத்தரப்பள்ளிகளில் இப்போதுள்ள இரண்டு வருஷப்படிப்பைச் சமயோசிதமாய் அதிகப்படுத்தி, சாஸ்திரம் சொல்லிவைத்தல் முதலானவைகளில் பிள்ளைகள் விசேஷத்தேர்ச்சியடையுமாறு செய்வதும் ஸ்தல கவர்ன்மெண்டாரின் பொறுப்பேயாகும்.

(3) எவ்வகைப்பட்ட வியவசாயப் பாடசாலைகளிலும் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு உபாத்திவேலைப்பயிற்சி கொடுப்பதும் அவசியமாகையால், 2-வது பாராவில் குறிப்பிட்ட படிப்பெல்லையைக் கடந்தவர்களுக்கு உபாத்திவேலைப்பயிற்சி பெறுவதும் இன்றியமையாத யோக்கியதையாய் வைத்துவிடவேண்டும்.

(4) காலேஜ்வகுப்பில் படிப்போரும் உபாத்திமைப்பயிற்சிப் பெறுவது சாத்தியமாம்படி பிரத்தியேகமாய் உபாத்திமைப்பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை காலேஜ்களோடு சேர்த்துவைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது அவசியமன்று. பற்பல வியவசாய காலேஜ் தலைவர்களும் இவ்வாறே அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். வியவசாய உபாத்தியாயர்களுக்குப்போதனை முறைகள் கற்பிக்க மேலானவழி என்னவென்றால், மாணவர்களைத்தங்கள் படிப்பு முடிந்ததும் அதற்கென்று தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருபோதனாமுறைப் பள்ளிக்கூடத்தில் பயிற்சி பெறும்படி கட்டாயப்படு

த்துவதேயாகும். இதுபற்றி வியவசாயக் கல்விச் சாலைகளடங்கிய எல்லா மாகாணங்களும் தனித்தனியே ஒரு போதனுமுறைச் சாலையையும் ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதேயாகும். அந்தந்தப் பாஷைகள் பிரபலமாயிருக்குமிடத்தில் அத்தகைய பயிற்சிச்சாலைகளை ஸ்தாபித்தல் உசிதமாகும். வியவசாயப் பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயர்கள் பின்னிட்டு விசேஷமாய்த் தேவையானுல் போதனுமுறைச் சாலைகளை அப்பால் அதிகப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

(5) விசேஷமாய்க் கிராமங்கள் உள்ள ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வியவசாயப் பள்ளிக்கூடங்கள் அவசியமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். பரீட்சார்த்தமாய் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வியவசாயப் பண்ணைகள் இருக்குமிடத்திற்குச் சமீபமாகவே அப்பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபித்தல் விரும்பத்தக்கதாகும். சாதாரண ஹைஸ்கூல்களில் மெட்ரிகுலேஷன் பரிக்ஷையில் தேறியவர்கள் வியவசாயக் காலேஜ்களில் சேர்ந்து உயர்தர வியவசாயப்படிப்புப் படிக்கக்கூடுமாகையால், கீழ்தர வியவசாயப் பள்ளிக்கூடங்கள் எதற்காக ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டுமென்று ஆக்ஷேபிக்கப்படலாம். ஆயினும், பரீக்ஷார்த்தமாக அநுபவத்தில் பார்த்தபிறகுதான் அதுவிஷயமாய் எவ்விதமான முடிவுக்கும் வரக்கூடும்.

(6) வித்தியா இலாகாவின் கீழுள்ள நடுத்தரப் பள்ளிகளில் பலவகைகள் இருப்பதனுல், 5-வது தீர்மானத்தில் கண்டிருக்கும் தேவைகள் கைகூடுமாறு பாடசாலைகளை ஸ்தாபிப்பதைப்பற்றி இப்போது வாதிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. இது விஷயமாய் என்னசெய்வதென்று கவர்ன்மெண்டு வியவசாய நிபுணரே எல்லா மாகாண கவர்ன்மெண்டுகளுக்கும் குறிப்பைத்தயார்செய்து கொடுக்கவேண்டும். எது எப்படியிருந்தபோதிலும், வியவசாயப் பாடசாலைகள் இருக்குமிடமெல்லாம் வியவசாயப் பண்ணைகளாவது அல்லது உழுது பயிரிடப் பிரத்யேகமான நிலங்களாவது தயார் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

(7) மாகாண வியவசாய இலாகாக்களின் வேலை பெருகுந்தன்மை காட்டினுல், அவ்வப்போது அந்தந்த ஸ்தலத்தின்தேவைகளுக்கேற்ப காலேஜ்படிப்பை ஸ்தலகவர்ன்மெண்டார் திட்டப்படுத்தவேண்டும். அவசரம் ஏற்பட்டபோது ஒவ்வொரு முக்கிய மாகாணத்திலும் வியவசாயக்காலேஜ் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும்.

(8) வியவசாயக் காலேஜ்களை யூனிவர்ஸிடியோடு சேர்ப்பதா என்பதைப்பற்றி ஸ்தலகவன்மெண்டார் சௌகரியப்படி கவனித்துச் செய்து கொள்ளலாம்.

(9) பின்னிட்டு நிலங்களைச் சாஸ்திரப்படி பயிரிடுமாறு பிள்ளைகளை வியவசாயப்பள்ளிகளில் படிக்கச்செய்கிறுேமாயினும், வியவசாய இலாகா உத்தியோகங்களுக்கு யோக்கியதையுள்ள மாணவர்களையும் பிற்பாடு தெரிந்தெடுப்பது சாத்தியமாகும்படி செய்யவேண்டும்.

(10) பிரைமரி பாடசாலைகளுக்கு திட்டப்படுத்தும் புத்தகங்கள் சுற்றியுள்ள கிராமாந்தரங்களின் நிலைமைக்கு ஒத்தவையாகவே யிருக்க வேண்டும்.

மேற்குறித்த ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் வியவசாயப்படிப்புச் சொல்லிவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லையாயினும், பின்கண்ட சில முறைகளைப்பற்றிக் குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும் :—

(i) இயற்கைப் பாடங்கள் கிராமாந்தர விஷயங்களுக்குப் பொருந்தியவையா யிருக்கவேண்டும். (ii) வாசித்தல், எழுத்துப் படம் முதலியவையும் கிராம விஷயங்களுக்கு ஒத்தவையாயிருக்கவேண்டும். (iii) கிராமாந்தரப் பள்ளிகளைச் சுற்றி இயற்கைப்பொருள்கள் அகப்படும்படியான தோட்டங்களை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். (iv) கிராமாந்தரப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கிராமாந்தரத்தாரே உபாத்தியாயர்களாயிருக்கவேண்டும். (v) கிராமாந்தர உபாத்தியாயர்களும் உபாத்திமைப்பயிற்சி பெறக்கூடுமாறு பிரத்யேகமான சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுக்கவேண்

டும். (vi) வியவசாய இலாகாதாரும் கிராமாந்தர உபாத்தியாயருக்கு விடுமுறைநாட்களில் விவசாய விஷயங்களைப் போதிக்கவேண்டும். (vii) வித்தியா இலாகாதார் கீழ்த்தர இன்ஸ்பெக்டிங் சிப்பந்திகளைக் கிராமாந்தர உபாத்தியாயர் ஜாப்தாவிலிருந்தே தெரிந்து எடுத்து நியமிக்கவேண்டும். (viii) வியவசாயப் பட்டதாரிகளை அல்லது சாஸ்திரபாடங்கள் படித்த பட்டதாரிகளை வித்யா இலாகாதார் ஜில்லா டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்களால் நியமிக்கப் பார்க்கவேண்டும்.

(11) கிராமங்களில் பரீக்ஷார்த்தமாய் வியவசாயப்பண்ணைகள் வைத்து ஜனங்களுக்கு அறிவூட்டினல்தான், படிப்பு வாசனையற்றவர்களும் வியவசாய முறைகளை ஒழுங்காய் அறிந்து கொள்ளுவது சாத்தியமாகும். சர்க்கார் பண்ணைகளில் இம்முறையை விசேஷமாய் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.—சுதேசமித்திரன்.

Bits of Humour.

வேடிக்கையான விஷயங்கள்.

“அப்பா, எனக்கு ஒரு ஊதுகுழல் வாங்கித் தரமாட்டீரா?

“எப்போதும் ஊதிக்கொண்டு தொந்திரவு செய்துகொண்டே யிருப்பாயே. ஆகையால்தான் வாங்கித்தரமாட்டேன்.

“இல்லையப்பா! நிச்சயமா இல்லையப்பா! எப்போதும் தொந்திரவு செய்வதில்லை. நீர் தூங்கப்பார்த்து ஊதுகிறேன்”

* * *

நகரவாசி கோபத்துடனே “எல்லாம் உங்கள் சனியன்பிடித்த பத்திரிகையால்தான்”

பத்திராசிரியர்:—என்ன எல்லாம், ஐயா?

நகரவாசி:—என் வீட்டில் முந்தாநாளிரவு நடந்த களவைப்பற்றி பத்திரிகையில் எழுதவில்லையா நீர்?

பத்திராசிரியர்:—ஆமாம். உன்வீட்டில் களவு நடந்ததாகவும், பெட்டியில் வைத்திருந்த வெள்ளிச் சாமான்களெல்லாம் களவுபோனதாகவும், மேஜைக்குள்ளிருக்கும் பணப்பை மாத்திரம் திருடுபோகவில்லை யென்றும் எழுதியிருந்தேன். அதுவாஸ்தவம்தானே?

நகரவாசி:—ரொம்ப வாஸ்தவந்தான்! ஆனதுல்தான் நேற்றிரவு மறுபடியும் அந்ததிருடன் வந்து பணப்பையையும் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான்.

* * *

சுப்பாசாஸ்திரி:—என்னடா சுந்திரா! தாப்பனார்தான் பெண்ணைக் கன்னிகாதானம் செய்துகொடுத்தாரோ?

சுந்திரன்:—கன்னிகாதானம் செய்யவில்லை. பத்தாயிரம் ரூபாய் தானம் செய்தார்; கூட பெண்ணையும் கொடுத்தார்.

* * *

மாணுக்கன்:—ஐயா! எனக்கு ஒரு சந்தேகம். தயவுசெய்து அதை நிவர்த்திப்பீர்களா?

உபாத்தியாயர்:—தெரிவித்தால் சொல்லுகிறேன்.

மாணுக்கன்:—உலகம் வட்டமா யிருக்கிறதல்லவா?

உபாத்தியாயர்:—ஆம்.

மாணுக்கன்:—உலகம் வட்டமாயிருந்தால் உலகமுடிவு என்று சொல்லுகிறீர்களே அது எது?

உபாத்தியாயர் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

* * *

மேனாடுகளில் சிலர் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தம் காதலைப் பின்வருமாறு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறார்களாம்.

எழுதும் கவரின் தலைப்பக்கத்து வலது மூலையில் தபால் பில்லையை நேராக ஒட்டினல் அது, “நீ என்னைக் காதலிக்கிறாயா?” என்பதையும், அதற்குப் பதில் எழுதுபவர்கள், கவரின் தலைப்பாகத்து இடது மூலையில் ஸ்டாம்பை தலைகீழாக ஒட்டினல் “நான் உன்னை காதலிக்கிறேன்” என்பதையும் குறிக்கிறதாம்.

The Ladies' Section
ஸ்திரீகள் பகுதி.

SLEEP.
தூக்கம்.

சரீரமும் மனமும் ஆரோக்கியமாயிருக்கவேண்டுமானால் வேலைக்குப்பிறகு ஒய்வும் ஒய்வுக்குப்பிறகு வேலையும் மாறிமாறி இருந்துகொண்டேயிருக்கவேண்டும். சரீரத்தாலும் மனதாலும் உழைங்குங்காலத்தில் ஏற்பட்ட களைப்புக்கள் தீரவும், இரத்தம் சுத்தமாய்ச் சரீரம் முழுதும் நன்றாய் ஒடிப் புஷ்டியுண்டாகவும், தளர்வடைந்த அங்கங்களின் தளர்ச்சி நீங்கிப் பலப்பட்டுச் சுறுசுறுப்புண்டாகவும் தூக்கம் அவசியமானது.

தூங்கும் அறைகள் சப்தமில்லாமலும், வெளிச்சமில்லாமலும், காற்றோட்டமுள்ளதாயும், அதிக உஷ்ணமாவது குளிர்ச்சியாவது இல்லாததாயும் இருக்கவேண்டும். வயிறு நிரம்ப உண்டவுடனாவது, காபி, தேயிலை முதலான பதார்த்தங்கள் சாப்பிட்டவுடனாவது நித்திரைக்குப் போனால் சரியானபடி தூக்கம் வரமாட்டாது. வயிற்றில் ஆகாரமில்லாமல் பட்டினியாய்த் தூங்கலாகாது. அப்படிச் செய்தால் சரியான நித்திரை வராததுடன், ஹிருதயம், சுவாசாசயம் முதலான கருவிகள் வேலை செய்யப் போதுமான இரத்தபுஷ்டியிராது.

வலப்பக்கம் படுப்பதுதான் நல்லது. இடப்பக்கம் படுத்தால், வலப்பக்கச் சுவாசப்பை இடப்பக்கத்திலுள்ள ஹிருதயத்தை அமுக்கும். சரீரப்ரயாஸத்தால் வேலை செய்பவனைக் காட்டிலும் மன வேலைசெய்யும் மாணாக்கர் முதலானவர்க்கு அதிகத் தூக்கம் வேண்டும். புருஷர்களைப்பார்க்கிலும் பெண்களுக்கு அதிக நித்திரை வேண்டும்.

இரவுதான் நித்திரைக்குத் தக்க காலம். பகல் தூக்கம் இராத்தூக்கத்தைக் கெடுப்பதுடன் ஜீர்ணக் கருவியையும் பலஹீனப்படுத்தி விடுகின்றது. தூங்கும்போது முகத்தை மூடிக்கொள்ளலாகாது. அப்படிச் செய்தால், நாம் வெளிவிடும் கரியமிலவாயுவை நாம் மறுபடி உட்கொள்வதனால், நமது சுவாஸப்பைக்குக் கெடுதியும் நாளடைவில் இருமல் புகைச்சல் முதலான வியாதிகளும் உண்டாகின்றன.

இரண்டுபேர் அருகில் படுத்துத் தூங்கலாகாது. அப்படிச் செய்வதால் ஒருவன் வெளியிடும் விஷவாயுவை மற்றொருவன் உட்கொள்ளுகிறான். ஒருவன் சத்தத்தால் இன்னொருவன் தூக்கமும் பங்கமாகின்றது; இருவருக்கும் கெடுதி விளைகின்றது.

தூக்கம் உண்டுபண்ணும் கஞ்சா முதலான லாகிரி வஸ்துக்கள் உண்பது நாளடைவில் தேகத்தை கெடுத்துவிடும். அதேமாதிரி அதிக சரீர உழைப்புக்கும் மன உழைப்புக்கும் பிறகு உடனேயாவது, மனக்கவலையுடனேயாவது தூங்கப் போகலாகாது.

∴ தூங்குமுன் கைகால்கள், முகம் இவைகளைக் கழுவிவிட்டு நித்திரைக்குப் போகவேண்டும். கல்வி.

COW'S MILK FOR THE INFANTS.
குழந்தைகளுக்குப் பசுவின்பால் புகட்டுவது.

குழந்தைகளைப் போஷிக்கப் போதுமானவளவு பால் தாய்மார்களுக்கு ஏற்படாவிடின், அப்போது அவர்கள் மற்றசெயற்கைப் பால்களைவிட நல்ல பசுவின்பாலை அவற்றிற்குப் புகட்டுவது நல்லது. இது சம்பந்தமாய் நாம் கவனிக்க வேண்டிய சில விஷயங்கள் "விவேகபோதினி"யில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன.

குழந்தைக்குக் கொடுக்கப்படும் பால், சுத்தமானதாயும், ஆரோக்கியமுள்ள பசுவினிடமிருந்து கறக்கப்பட்டதாயுமிருக்கவேண்டும். கறக்குமுன்னால், பசுவின் முலைக்காம்புகளை நன்றாய்க் கழுவித் துடைக்கவேண்டும். கறக்கிறவனுடைய கைகள் சுத்தமாகவும், பால் பாத்திரங்கள் வெந்நீரில் போட்டு எடுக்கப்பட்டனவாயுமிருக்கவேண்டும். பாலை ஊற்றிவைக்கும் பாத்திரங்களுக்குள் தூசி விழாதபடி, மூடிகள் இருக்கவேண்டும். எப்போதும், புதிதான பாலையே குழந்தைக்குக் கொடுக்கவேண்டும். கறந்தபின் 12 மணி நேரம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாலை, ஒருபோதும் குழந்தைக்குக் கொடுக்கக்கூடாது. கொடுக்குமுன்னால், பாலைச் சுடவைத்துக் கொடுப்பது நல்லது.

சாதாரணமாக, பசுவின்பால் குழைந்தைக்குச் சற்று தகாததாக இருக்குமாதலால், அதை வேண்டியவளவு கொதிக்கும் ஜலம்விட்டு விளாவிக் கொடுக்கவேண்டும். பிறந்தபின் ஆறு வாரங்கள் வரையில் 4 பங்கு ஜலத்துடன் ஒரு பங்கு பால் கலந்து கொடுக்கலாம். எழாவது வாரம் முதல் 12-ம் வாரம்வரையில் 3 பங்கு ஜலமும் ஒரு பங்கு பாலும் கலக்கவேண்டும். 13-ம் வாரம் முதல் 18-ம் வாரம் வரையில், இரண்டு பங்கு ஜலமும், ஒரு பங்கு பாலும் கொடுக்கவேண்டும். அப்பால் ஒன்பது மாதம்வரை பாலும் ஜலமும் சமமாக விருக்கலாம். ஒன்பது மாதங்களுக்கு மேல், ஜலக்கலப்பில்லாத பால் குழந்தைககு ஒத்துக்கொள்ளும்.

ஆகாரம் கலப்பதில் கீழே விவரித்திருக்கும் கலப்புப் பொருள்கள் பொருத்தமானவையாயிருக்கும்:—

பிறந்த முதல் மாதத்தில்

	முதல் வாரம்.	இரண்டாம் வாரம்.	மூன்றாம் வாரம்.	நான்காம் வாரம்.
கொதிக்கும பால்	2	3	4	5
கொதிக்கும் ஜலம்	5	6	7	8
எடு	1	1	1	1
சுண்ணாம்பு ஜலம்	1	1	1	1
சர்க்கரை	½	½	½	½

மேலே காட்டிய அளவு (Tea Spoon) தேக்கரண்டியின் அளவாகும். மொத்த அளவு ஒருவேளை ஆகார அளவாகும். பகலில் இரண்டு மணிக்கொருதரமும், இரவில் இரண்டு தரமும் குழந்தைக்கு ஆகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

முதல் மாதத்துக்கு அப்பால் ஆகாரம்.

	இரண்டாம் மாதம்.	3-ம் மாதம் முதல் 6-ம் மாதம் வரையில்.	6-ம் மாதம் முதல் 9-ம் மாதம் வரையில்.
கொதிக்கும் பால் ...	1 அவுன்ஸ்	1½ முதல் 2	2½ முதல் 3
கொதிக்கும் ஜலம் ...	1 ,,	1½ முதல் 2	2½ முதல் 3
எடு ...	1 தேக்கரண்டி	2 முதல் 4	2 முதல் 4
சுண்ணாம்பு ஜலம் ...	3 ,,	4	4
சர்க்கரை ...	1 ,,	1 முதல் 2	2
பகலில் எவ்வளவு தாம் ...	2½ மணிக்கொரு தாமாக 8 தாம்.	3 மணிக்கொரு தாமாக 7 தாம்.	3 அல்லது 4 மணிக்கொருதாமாக 6,7 தாம்.
இரவில் ...	1 ,,	1 ,,	2 ,,

முதலிலிருந்தே எடு கொடுக்கக்கூடாது. ஜலம் கலந்த பால் சரியாக ஜீர்ணமானால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடு சேர்க்கலாம்.

இப்படி, ஜலம் கலந்த பசுவின் பாலை, குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதில் கீழே விவரிக்கிற விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

(1) மலத்தில் தயிர் தெரியுமானால், பச்சைப்பால் அதிகமென்பது வெளியாகும். ஆதலால், இதைக் குறைத்துக் காலக்கிரமத்தில் அதிகமாக்கவேண்டும்.

(2) புளிப்பு நாற்றமுள்ள மலம், அதிகமான சர்க்கரையும் கொழுப்பும் இருப்பதைக்காட்டும். ஆதலால், சர்க்கரையைக் குறைக்கவோ நிறுத்தவோ வேண்டும்.

(3) வெளுப்பாயும் கெட்ட நாற்றமாயுமுள்ள மலம் அதிகக் கொழுப்பையும் எட்டையும் தெரிவிக்கும். ஆதலால், இவைகளை 3, 4 நாள்களுக்கு நிறுத்திவைத்துப் பிறகு கொஞ்சங்கொஞ்சமாகச் சேர்க்கவேண்டும்.

(4) ஆகாரம் உட்கொண்டவுடனே குழந்தை வாந்தி பண்ணுமானால், அது மிதமிஞ்சிய ஆகாரத்தையோ, இறுகிய துணியையோ, குழந்தையை அதிகமாகத் தூக்கிக்கொண்டு போவதையோ காட்டும்.

(5) சாப்பிட்டபின் ஒன்று அல்லது இரண்டுமணி நேரத்தில், புளித்துப் போய்க் கட்டிகட்டிய பாலோ ஜலமோ வாந்தியாகுமானால், அது பாலில் அதிகமான கொழுப்பு இருப்பதைக் காட்டும்.

(6) கொடுக்கும் ஆகாரத்தைக்கொண்டு குழந்தை திருப்தியடையாவிட்டால், முதலில் அவ்வாகாரத்தை அதிகமாக்கி அப்பால் அதன் சத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

(7) அடிக்கடி ஆகாரத்தை மாற்றுவது குழந்தைக்குத் தீங்கை உண்டுபண்ணும்.

(8) குழந்தைக்கு வயிற்றுவலி யுண்டாகக்கூடியது சகஜம். அஜீர்ணத்தாலோ, பாலில் அதிகமான தயிர் அல்லது சத்து இருப்பதனாலோ, தாயாருடைய தேகசிரமம், மனத்துயரம், சீரில்லாத ஆகாரம் இவைகளினாலோ வயிற்றுவலி யுண்டாகலாம். அது உண்டானால், குழந்தையின் தலையைத் தூக்கி வைத்துக்கொகொண்டு, வெந்நீரை, ஒரு கரண்டியைக்கொண்டோ புட்டியிலிருந்தோ கொடுப்பதனால் நிற்கும். உஷ்ணமான பிளானல் துணியை வயிற்றின்மேல் போடலாம். மலப்பிரவிருத்தியாகும்படியும் செய்யலாம். அப்போது குழந்தைக்கு வாற்கோதுமைக் கஞ்சிமட்டுந்தான் ஆகாரமாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஆகாரம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அதிக ஜாக்கிரதை வேண்டியதவசியம். கிரமமும் அளவும் தவறக்கூடாது

பால் சர்க்கரை முதலிய பொருள்களைக் கையினாலும் தொடக்கூடாது. அவைகளின்மீது தூசி விழாமலும், ஈ முதலியன உட்காராமலும் மூடிவைக்கவேண்டும். பொதுவாகக் குழந்தைக்குப் பொறுக்கக்கூடிய சூட்டுடனேயே ஆகாரத்தைக் கொடுக்கலாம். ஆறிப்போன ஆகாரத்தைக் கொடாமலிருப்பது உத்தமம். ஆகாரம் கொடுப்பதற்கு "அல்லன்பரி" (Allenbury) பாட்டிலை உபயோகிக்கலாம்; அல்லது கிண்ணத்தையும் கரண்டியையும் உபயோகிக்கலாம். பாட்டிலை உபயோகிப்பதனால், மிதமிஞ்சிய ஆகாரம் உட்செல்வதற்கு மார்க்கமில்லை. ஆகாரம் கொடுத்தவுடன் எல்லாப் பாத்திரங்களையும் நன்றாய்க் கழுவிவைக்கவேண்டும். குழந்தையின் படுக்கையும் துணிகளும் வெகு சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். தாய்மாரும், தாதிமாரும் அவ்விதமே சுத்தமாக இருக்கவேண்டும்.

The Boys' Section.

சிறுவர் பகுதி.

ARIYAN MORAL STORIES.

ஆரிய நீதி கதைகள்.

"மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
என்னோற்றான்கொல் லென்னுஞ் சொல்."

பெற்றோர் புதல்வர்மீது அன்புகொண்டு அரும்பாடுபட்டு வளர்ப்பதுடன், கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவராகச் செய்துவருகின்றனர். அதற்குப் பிரதியாகப் புதல்வர் செய்யவேண்டிய உபகாரம் யாதெனின், 'இத்தகைய பிள்ளையை அடைவதற்கு இவன்பெற்றோர் என்னதவஞ் செய்தனர்!' என்று யாவரும் கூறும் புகழை நிலைநிறுத்தவேண்டியதேயாம். நமது பெற்றோர்க்கு நாம் எவ்விதத்திலும் மரியாதைசெய்து, அவர்கள்மனம் கோணாமல் நடந்துவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்; ஏனெனில், அதற்குக் காரணம், அவர்கள் நம்மிலும் வயதில் முதிர்ந்தவர்கள் என்பது மாத்திரமன்று; நாம் பிறந்தது முதல் நம்மைக் காப்பாற்றக் கவலையெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; நமக்குத் துன்பம் நேர்ந்துழி. உள்ளன்போடு பாடுபட்டுக் காப்பாற்றியவர்களும் பெற்றோர்களேயாவர். ஆதலால், பெற்றோர்மனப்படி புதல்வர் நடந்துவரவேண்டும். இவ்வாறு நடந்துவரின், பேரும், புகழும், பெருவாழ்வும் உண்டாம்.

உதாரணம்:—சந்திரவம்சத்தில் யயாதி என்ற ஒரு அரசன் இருந்தான். அவனுக்குத் தெய்வயானை சர்மிஷ்டை என்று இரு மனைவியர் இருந்தனர். இவர்களில் தெய்வயானை சுக்கிராசாரியரது மகள். சர்மிஷ்டை விருஷபர்வனது மகள். அரசன் இவர்களை மணப்பதற்குமுன், சர்மிஷ்டை தெய்வயானைக்குச் செய்த ஒரு தீங்கு நிமித்தம், சுக்கிராசாரியர் சினந்து, அரசனைப்பார்த்து 'நீ சர்மிஷ்டையைத் தெய்வயானையைப்போலவே சகல சுகங்களையும் பெறச் செய்யலாம். ஆயினும், சயனவிஷயத்தில் அவளை விலக்கிவைக்கவேண்டும்' என்றுகட்டளையிட்டிருந்தார். அரசன் இதற்கிணங்கியே மணந்தும், அவன் ஒருநாள் தெய்வாதீனமாகச் சர்மிஷ்டையுடன் சேர்ந்தான். அதனால். கொஞ்சநாளில் சர்மிஷ்டை பூருவென்னும் சிறந்த பிள்ளையைப் பெற்றாள். சர்மிஷ்டையிடம் பின்னும் இரண்டுபிள்ளைகள் உண்டானார்கள். தெய்வயானைக்கு இருபிள்ளைகள் உண்டாயினர். தெய்வயானை தன் சக்களத்திக்குக் குழந்தைகள் உண்டாயிருப்பதை அறிந்து பொறாமைகொண்டு, தன் தந்தையிடம் இவ்விஷயத்தைத் தெரிவித்தாள். சுக்கிராசாரியர் தம்மை அவமதித்ததற்காக வெகுண்டு, யயாதியைப் பார்த்து, 'உன்யௌவனகர்வமே இதற்குக் காரணம். ஆதலால், நீ மூப்பை அடையக்கடவாய்' என்று சபித்தார். உடனே யயாதி தொண்டு கிழவனாகித் தன்மாமனாரை வேண்டவே, அவர். 'நீ ஒருவாலிபனிடம் மூப்பைக்கொடுத்து, வாலிபத்தை மாற்றிக்கொள்ளும் சக்தி உனக்கு வரட்டும்.' என்றார். உடனே யயாதி தன் மக்கள் ஐவரையும் வரவழைத்து, யாரேனும் தன் மூப்பை வாங்கிக்கொண்டு இளமையைக் கொடுக்கும்

படி வேண்டினன். மக்கள் நால்வரும் அதற்கிசையவில்லை. உடனே பூரு வென்பவன் மனமகிழ்ச்சியுடன் அதற்கிசைந்து, தன் இளமையைக் கொடுத்துத் தந்தையின் மூப்பைப் பெற்றான். பின்பு யயாதி தன்மகனை வியந்து, சிலகாலம் செங்கோல்செலுத்தி, மனைவிகளுடன் சுகமாகக் காலங்கழித்தான். அப்பால் அவன், தவத்தில் விருப்பங்கொண்டு, பூருவிடமிருந்து மூப்பைப் பெற்று, அவனைப் புகழ்ந்து, 'உன் புகழுடம்பு சூரியசந்திரர்கள் உள்ளவரை இருக்கும்' என்று ஆசீர்வதித்துத் தன் இராஜ்யத்தில் அவனுக்குப் பட்டம் கட்டித் தவஞ்செய்யச் சென்றான். தன் ஸௌகரியங்களை இழந்தாயினும் பெற்றோரை மகிழ்விக்கவேண்டும்.

"தொன்மை மறவேல்."

"விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்."

நாம் பழைமையான சிநேகத்தை ஒருபொழுதும் மறக்கக்கூடாது. பழைய சிநேகத்தை மறப்பது புல்லரது தொழிலாகும். பூர்வ புண்ணிய வசத்தினால் உயர் நிலைக்கு வரும்பொழுது பலர் தோழமையை இகழ்கிறார்கள். இது மிகத் தவறாகும். இதனால் விரைவில் கேடுண்டாகும். பழைய நண்பர்களிடத்துச் சிநேகம் நீங்காதவரே யாவராலும் கொண்டாடப்படுவர். செல்வச் செருக்காலாவது, கல்விச் செருக்காலாவது, மற்றெக் காரணத்தினாலாவது பழைய நட்பை மறந்து, நண்பர்களை உதாஸீனஞ்செய்பவர், அவமானத்தையும் துன்பத்தையும் அடைவர். உதாரணம் :—

முன்னொருகாலத்தில் அக்னிவேசமுனிவரிடம் துரோணரும் துருபதனும் வில்வித்தையை அப்பியாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அந்த இருவருக்கும் வரவர நட்பு வளர்ந்துகொண்டு வந்தது. அப்பொழுது ஒருநாள் துருபன் துரோணரைப்பார்த்து, 'நண்பரே! என் தந்தை எனக்கு ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைத்ததும் அதில் பாதிராஜ்யம் உமக்குக் கொடுப்பேன்: இது ஸத்தியம்' என்று சொன்னான். பின்பு வில்வித்தை முடிந்ததும் அவன் தன் தேசத்திற்குச் சென்றான். அப்பால் துரோணர் தம் தந்தையின் கட்டளைப்படி கிருபி என்பவளை மணந்துகொண்டார். பிறகு அவர்க்கு அசுவத்தாமா என்ற ஒரு புதல்வன் உண்டானான். துரோணர் ஒரு சமயம் வறுமையின் கொடுமையைத் தாங்க மாட்டாமல் வருந்தினார். அப்பொழுது துருபதன் வாக்களித்தது அவர் நினைவிற்கு வந்தது. உடனே துரோணர் தம் மனைவியுடனும் புதல்வனுடனும் துருபதனிடஞ் சென்று, "புருஷச்ரேஷ்டனே! நான் உனது பழைய நண்பனல்லவா?" என்று சொன்னார். உடனே துருபதன் அவரை முன்பு அறியாதவன்போல், சிரித்துக்கொண்டு, "பிராமணரே! உமக்குப் புத்தி சரியாயில்லைபோலிருக்கிறது! அதனால்தான் என்னை ஸ்நேகிதனென்று துணிந்து பேசுகிறீர்; உலகில் மனிதன் முதிரும்போது நட்பும் தளர்வடைகின்றது; ராஜாக்களுக்குப் பொருளற்ற மனிதரோடு சிநேகமேது?" என்று சொன்னான். உடனே துரோணர் சமீபத்தில் நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு பிரதிஜ்ஞையைச் செய்துவிட்டு, தம் மனைவி மக்களுடன் அஸ்தினபுரம் வந்துசேர்ந்தார். பிறகு அவர் கௌரவ பாண்டவர்களைச் சிஷ்யர்களாக அங்கீகரித்து, அவர்களை அஸ்திர சஸ்திர வித்தைகளில் தேர்ச்சி பெறச்செய்து, குருதக்ஷிணைக்காகத் துருபதராஜனை உயிரோடு பிடித்துவரும்படி கட்டளையிட்டனர். பின்பு கௌரவர்கள் பாஞ்சால தேசத்தை அழித்துக்கொண்டு துருபதனுடன் உக்ரமாகப்போர்புரிந்தனராயினும் பின் அவர்கள் சளைத்துப்போய் ஓடத்தொடங்கினர். அப்பால் அர்ச்சுனன், தன் சகோதரர்களுடன் துருபதனோடு வெகு உக்ரமாக யுத்தஞ்செய்து, முடிவில் துருபதனை மந்திரியுடன் பிடித்துவந்து துரோணர்முன்பு நிறுத்தினான். உடனே துரோணர் 'வீரனே! உன் நகரம் என்னால் பிடிக்கப்பட்டது; பாலியத்தில் ஸ்நேகிதனாயிருந்த நீ, வாக்குக்கொடுத்ததை நிறைவேற்றாததுமன்றி, என்னையும் அவமதித்தாய்: அரசனாயிராதவன் அரசனுக்கு நண்பனாகான் என்று நீ கூறினையன்றோ? அதனாலேதான் நான் உனது ராஜ்யத்தைப் பறிக்க முயற்சி செய்தேன். ஆயினும், உனக்கு

ஒருவரம் கொடுக்கிறேன். அதாவது: ராஜ்யத்தில் பாதியை நீயடை; விருப்பமிருந்தால் என்னை நண்பனுகவும் சொள்' என்ருர். துருபதன், "நண்பரே! நான் செய்த பிழையை மன்னிக்க வேண்டும்; தங்களுக்கு இக்காரியம் பெரிதன்று; நான் உம்முடைய நட்பை எப்பொழுதும் விருப்புகிறேன்' என்ருன். பிறகு துரோணர் துருபதனை விடுவித்து மரியாதைசெய்து, பாதிராஜ்யத்தையும் கொடுத்தனுப்பினர். பழைமையான சிநேகத்தை மறப்பதனுல் தீங்கு நேரிடும் என்பதை அறிக.

"கூருமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்றும்,
மாருநீர் வையக் கணி."

மக்களாயிருப்பவர் பெற்ருேர் இதைச் செய்யென்று கட்டளையிடுவதற்கு முன்பே அவர்தம் குறிப்பையறிந்து, அவர்களுடைய விருப்பங்களைப் பூர்த்திசெய்தல் வேண்டும். ஒருவனுடைய வாழ்க்கை மேன்மையடைவதற்குக் காரணம், அவனுடைய மக்கள் அவனது குறிப்பை அறிந்து ஒழுகுதலாம். இல்வாழ்க்கைக்கு அணிகலமாக இருப்பவர் நன்மக்களாம். ஆதலால், அம்மக்களில்லாவிடத்து இல்வாழ்க்கை சிறந்து விளங்குவதில்லை. மக்களாய்ப் பிறந்தவர் யாவரும் தமது தாய், தந்தையர் கட்டளையிடுவதற்கு முன் அவர் விரும்பிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தல்வேண்டும். இத்தகைய நன்மக்களே பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள் உதாரணம்:—

காசியபமுனிவர்க்கு, கத்ரு வினதை என இருமனைவியர் இருந்தனர். அவ்விருவரும் பாற்கடலில் உச்சைசிரவம் என்ற வெண்குதிரை உண்டானபொழுது, உல்லாஸமாக அவ்விடம் சென்றனர். அப்பொழுது கத்ரு, வினதையைப் பார்த்து, "தோழி! உச்சைசிரவம் என்ன வர்ணம்? உடனே சொல்" என்ருள். அதற்கு வினதை 'உச்சைசிரவம் வெண்மையானதுதான் நீ என்ன நினைக்கிருய்?' என்று சொன்னுள். பிறகு கத்ரு, 'நான் அக்குதிரையின் வால் கறுப்பென்று நினைக்கிறேன்; நம்மில் தோற்றவள் ஜயித்தவளுக்கு அடிமையாகவேண்டும்' என்ருள். அதற்கு அவ்விருவரும் சம்மதப்பட்டு, 'நாளைத்தினம் அக்குதிரையைப் பார்ப்போம்" என்று தத்தம் வீட்டுக்குச் சென்றனர். பிறகு கத்ரு சக்களத்தியை வஞ்சகஞ்செய்ய நினைத்து, தன் ஆயிரம் பிள்ளைகளையும் பார்த்து, 'நான் அடிமையாகாவண்ணம் நீங்கள் மைபோல் கறுத்த வால் மயிர்கள்போலாகி அக்குதிரையைச் சீக்கிரம் அடையவேண்டும்' என்ருள். சில ஸர்ப்பங்கள் அக்கட்டளையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உடனே கத்ரு 'ஸர்ப்பயாகத்தில் நீங்கள் மரிப்பீர்கள்' என்று சாபங்கொடுத்தாள். கார்க்கோடனும் சிலஸர்ப்பங்களும் அதற்கிசைந்து சென்றன. மறுநாள் பொழுதுவிடிந்ததும் கத்ரு வினதை இருவரும் குதிரையைப் பார்ப்பதற்காகக் கடலைத் தாண்டிச்சென்றனர். பின்பு இருவரும் குதிரையருகேசென்று பார்க்கவே அது உடலெல்லாம் வெண்மையாயும், வால் கருமையாயும் காணப்பட்டது. உடனே கத்ரு வினதையை அடிமையாக நியமித்தாள். வினதையும் வருத்தத்துடன் அடிமைத்தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டாள். அப்பால் சிறந்த தேஜஸையுடைய கருடன் வினதைக்குப் புதல்வனுகப் பிறந்தனர். பிறகு கருடன் தன் தாயாருடன் கத்ருவின் ஏவல்களைச் செய்துவந்தார். ஒருநாள் கருடன் வினதையைப் பார்த்து, 'நாம் ஏன் கத்ருவின் ஏவல்களைச் செய்யவேண்டும்?' என்று கேட்க. அவள், 'என் மாற்ருள் பந்தயம்போட்டு ஏமாற்றி என்னை அடிமையாக்கிக்கொண்டாள்' என்ருள். உடனே கருடன் ஸர்ப்பங்களைப் பார்த்து, 'எதைக் கொண்டுவந்துகொடுத்தால் என் தாயின் அடிமைத்தனம் நீங்கும்' என்ருர், ஸர்ப்பங்கள், 'நீ அமிருதத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் அடிமைத்தனம் நீங்கும்' என்றன. பிறகு கருடன் தாயிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவலோகஞ்சென்று, தேவர்களிடம் யுத்தஞ்செய்து, அக்னி, ஸர்ப்பம் முதலியவற்றைத் தாண்டி, அமிருதத்தைக் கொண்டுவந்து. ஸர்ப்பங்களின் முன்பு தர்ப்பையைப் போட்டு வைத்தனர். உடனே ஸர்ப்பங்கள் 'வினதையின் அடிமைத்தன்மை நீங்கிவிட்டது' என்று வாக்களித்தன. பிறகு அவைகள் ஸ்நானஞ்செய்துவருதற்குமுன் அமிர்தத்தை இந்திரன் கொண்டு போய் விட்டான். ஸர்ப்பங்கள் தாங்கள் செய்த மோசத்திற்காகப் பிரதிமோசம் செய்யப்பட்டதென்றறிந்து வருந்தின. பின்பு வினதை தன் புதல்வனது சாமர்த்தியத்திற்கு மெச்சி, அவனை ஆசீர்வதித்தனள். பெற்ருேரின் குறிப்பறிந்து நடப்பதே புதல்வர்க்குப் பெருமைதரும்.

Review of the Press.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

STORY TELLING.

கதை சொல்லுதல்.

ஸமீபத்தில் வெளிவந்த 'ஜனாபிமானி' யில், குழந்தைகளுக்குக் கதைசொல்லுவதில் முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டிய சில விஷயங்களைப்பற்றியும், இதனால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் பிரயோஜனங்களைப் பற்றியும் ஒரு நிருபர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:—

(1) கதையானது அவர்களுடைய புத்திக்கு எட்டுவதாயும், அவர்கள் அறியக்கூடியதாயும் மிகவும் பெரிதாயிராமலும் இருக்கவேண்டும்.

(2) கதையைக் குழந்தைகள் நன்றாய்க்கேட்டமாத்திரத்தில், அதன்சாராம்சம் இன்னதென்று தெரிந்து, மறுபடியும் அவர்கள் சொல்லும்படியான எளிய நடையில் அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். சில சமயங்களில் திரும்பச் சொல்லவேண்டியிருக்கும். அதனால் பிசகு கிடையாது. சொல்லுவது அவர்களுக்குத் தெரிந்து அவர்கள் அதை பின்தொடர வேண்டுமென்பதுதான் முக்கியம்

(3) கதையைச் சொன்னமாத்திரத்தில் சிறுவர்களினுடைய மனதில் ஒரு புத்திமதி ஏற்படவேண்டும். இந்தப் புத்திமதியைக் கதைக்கு முன்னேயாவது, அல்லது கதைசொல்லி முடிந்த மாத்திரத்திலாவது, குழந்தைகளுக்குத் தெரிவிக்கக்கூடாது. அவர்களிடமிருந்து இதை வாங்கவேண்டும். முதன்முதலில் சொல்லத் தவறினாலும், உடனேயாவது சொல்லும்படி இரண்டொரு கேள்விகளைக் கேட்கவேண்டும். அப்படிக் கேட்டும் சொல்லத்தவறினால், கதையை அவர்கள் நன்றாய் அறியவில்லை என்பது ஏற்படும்.

(4) மேலும், கதைகள் சொல்லும் நீதியானது எப்பொழுதும் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய புத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கவேண்டியது அவசியம். உதாரணமாக "பொய்சொல்லக்கூடாது; உண்மையே பேசவேண்டும்" முதலியனவைகள்.

(5) இந்தப் புத்திமதிகள் அவர்களால் அநுஷ்டிக்கக் கூடியவையாயும், அவர்களுடைய புத்திக்கு எட்டக்கூடியவையாயுமிருக்கவேண்டும். சிறுபிள்ளைகளுக்கு "ப்ரம்ம" ஸ்வரூபத்தைக் குறித்து உபதேசிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை.

(6) நீதி வாக்கியங்களெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கக்கூடாது: இன்றைக்குத் தாயார் சொல்வதைக்கேட்கவேண்டுமென்றும் மறுநாள் அதற்கு விரோதமாயும் ஒரு கதை சொன்னால், பிள்ளைகளுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் இரண்டையும் விட்டுவிடுவார்கள். அல்லது அவர்களுக்குத் தோன்றியபடி செய்வார்கள்.

(7) அவரவர்கள் வயதுக்குத் தகுந்தபடி நீண்டதாயும், அநாவச்யமான வர்ணனைகளினாலும், கதைக்குச் சம்பந்தமில்லாத வர்ணனைகளாலும், முக்யமான விஷயத்திலிருந்து விலகிப் போகாமலும் இருக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாவிட்டால், அநாவச்யமான வர்ணனைகளில் பையன்களுடைய புத்தி சென்று கதையின் முக்கிய பாகத்தை அவர்கள் மறந்துவிடுவார்கள்.

(8) கதைகளைக் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லுவதில் நன்மைக்கு நன்மையும், தீமைக்குத் தீமையும் பலனாக அமைந்துள்ள கதைகளையே தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு உலகத்தின் அநுபவம் இன்னும் ஏற்படவில்லை. அவர்களுடைய மனது முழுதும் நல்ல எண்ணங்களுடன் கூடினதாயுமிருக்கும். நன்மை செய்தால்தான் நன்மை விளையும்; ஆகையினால் நாம் நன்மையையே செய்யவேண்டுமென்பது அவர்கள் மனதில் நன்றாய் ஏற்படவேண்டியது. இல்லாத விஷயத்தில் அவர்கள்மனது கலங்கி இஷ்டப்படி செய்யத் தொடங்கிவிடுவார்கள்.

கதையைக் கேட்டமாத்திரத்திலே குழந்தைகளினுடைய மனதில் அநாவசியமான பயமும், கெடுதலும் உண்டாகக்கூடாது. நாம் செய்யும் காரியங்களினுடைய லாப நஷ்டங்களை நாமே அநுபவிக்கவேண்டியது. நல்லது செய்தால் நல்லது விளையும், கெடுதல் செய்தால் கெடுதல் விளையுமென்பது தவிர, மற்றபடி கெட்ட நம்பிக்கைகளை அவர்கள்மனதில் உண்டாக்கக்கூடிய கதைகளைச் சொல்லவேகூடாது.

சில குழந்தைகளுக்குச் சில வகைக் கதைகளிலேதான் பிரியமிருக்கிறது. ஆகையினால் குழந்தைகளுக்கு எந்தக் கதைகளில் பிரியம் ஏற்படுகிறதோ அந்தமாதிரிக் கதைகளைச் சொல்லி அவர்களை உத்ஸாகப்படுத்தவேண்டுமே தவிர, நமக்குத் தெரிந்தவற்றையெல்லாம் சொல்லுவது கூடாது.

குழந்தைகளுக்குப் பால்யவயதில் சொல்லும் கதைகள் சுகமும் உத்ஸாகமும் அதிகப்பட்டவையாயும் கஷ்டம் மிகவும் குறைந்தவையாயுமிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், உத்ஸாஹம்தான் குழந்தைகளின் தேஹவளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாயிருக்கிறது.

கதைகள் படிப்பதனல் ஏற்படும் பிரயோஜனங்கள் சில வருமாறு :—

(1) சிறுவர்களினுடைய பாஷாஞானத்தைக் கதைகள் அதிகப்படுத்துகின்றன. ஒரு கதையைப் பையன்களுக்குத் தெரியும்படி கறுப்புப் பலகையில் வியக்தமாய் எழுதிவிட்டால், அதைப் பார்த்துப் பிள்ளைகள் நன்ருய் அறிந்துகொள்வார்கள் கதையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசையினல் பாஷையையும் அதன் வார்த்தைகளையும் நன்ருய் அறிந்துகொள்ளுகிருர்கள்.

(2) கதைகள் மூலமாக அநேக விஷயங்களைப் பிள்ளைகளுக்குச் சுலபமாய்க் கற்பித்துவிடலாம். காட்டு மிருகங்களைப் பற்றியும் செடி முதலானவைகளைப் பற்றியும், மற்றுமுள்ள அநேக விஷயங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ள இடமுண்டு

(3) சொன்ன கதைகளைத் திரும்பச் சொல்வதனல் அவர்களுக்குச் சொல்லும் திறமை விருத்தியாகின்றது.

கதை சொல்பவர்கள் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களாவன :—

(1) அடுத்த வகுப்பில் அவர்கள் வாசிக்க வேண்டிய விஷயங்களை இப்பொழுது கதை ரூபமாய்ச் சொல்ல வேண்டியது. இதுதான் கான்ஸென்ட்ரிக் ஸிஸ்டம் (Consentric System) என்னும் ஏற்பாட்டின் கொள்கை.

(2) கதை சொல்லும் சமயத்தில் பையன்களின் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியது, அவர்களுக்குச் சொல்லுவது விளங்குகிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்.

(3) கதைகளில் உண்டாகும் விஷயங்களை நன்ருய் நடித்துக் காட்டவேண்டும். சிரிக்கவேண்டிய சமயத்தில் சிரித்தும், அநுதாபம் காட்டவேண்டிய சமயத்தில் அநுதாபத்தைக் காட்டியும் சொல்லவேண்டும்.

(4) இப்படிச் செய்வதற்குக் கதைகளைப் புஸ்தகங்களிலிருந்து படிக்காமல், தானே சொல்லவேண்டும். சொல்லும் சமயத்தில் விநோதமாகக் காணப்படும் பேச்சு வழக்கங்களும் சைகைகளும் ஏற்படாமல் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்ருல், பிள்ளைகள் உபாத்யாயருக்கு ஏற்பட்டுள்ள சைகைகளையும் பேச்சுவழக்கங்களையும் கவனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். கதையை விட்டு விடுவார்கள்.

(5) கதை சொல்லுபவர்கள் தெளிவாயும், பையன்களுக்கு விளங்கும்படியாயும் பேசவேண்டும். மத்தியில் பிள்ளைகளைக் கேள்விகள் கேட்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்வதனல் முன் சொன்னதற்கும் பின் சொல்லப்போவதற்கும் உண்டான சம்பந்தம் மறந்துவிடும். ஆனல், பிள்ளைகள் யாராவது கேள்வி கேட்டால். அதற்குமட்டிலும் பதில் உடனே சுருக்கமாய்ச் சொல்லவேண்டியது. இல்லாவிடில், பையன்களுக்கு மேலே ஓடாது, அனுவசியமானவும், கதைக்குச் சம்பந்தமில்லாதவுமான கேள்விகளைக்கேட்கவிடக்கூடாது.

METHODS OF TEACHING GEOGRAPHY TO CHILDREN.

சிறுவர்களுக்குப் பூகோளசாஸ்திரம் போதிக்கும் முறைகள்.

உபாத்தியாயர்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பூகோள சாஸ்திரத்தை ஜனசமூக சம்பந்தமாகவும், சரித்திர சம்பந்தமாகவும், சாஸ்திர சம்பந்தமாகவும் போதிக்கும் விஷயமாய் கவனிக்கவேண்டிய சில குறிப்புக்கள், "விவேக சிந்தாமணி "யில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன

ஜனசமூக சம்பந்தமாய்ப் போதிப்பதில் கவனிக்க வேண்டியவை.

(1) ஒரு தேசத்தாரின் குணகுணங்களை அத்தேசத்தின் இயற்கை விசேஷணங்கள் எவ்வாறு பாதிக்கின்றனவென்று விளங்கவெடுத்துக் கூறவேண்டும். உதாரணமாக உஷ்ணப் பிரதேசங்களில் வசிக்கும் ஜனங்கள் சீதள தேசங்களில் வசிக்கும் ஜனங்களைவிட பலக்குறைவுபட்டு மனவலிமையற்றிருக்கிறதை யெடுத்துக் காட்டி அது என்ன காரணத்தினலென்று விளங்கச் சொல்லவேண்டும். சீதள தேசத்திலுள்ள ஜனங்கள் அதுவும் கடற்கரையோரமாயுள்ளவர்கள் அதிகப் பயிர் பச்சையில்லாமையால் கடலில் சென்று அநேக அபாயங்களுக்குட்பட்டு மீன்பிடித்தல் முதலிய தொழில்களால் தங்கள் இறை தேடவேண்டியிருத்தலாலும் எப்போதும் குளிர், காற்று, பனிக்கட்டி, காட்டுமிருகங்கள் இவற்ருல் விளையும் கொடுமைகளைச் சகித்தும் வென்றும் உயிர்வாழ வேண்டியது அவசியமாயிருப்பதாலும் அவர்கள் இக்காரணங்களால் தேகபலம், மனேவலிமை, கஷ்டங்களைத் தாங்கும்திறம் முதலிய அடைகிருர்கள். சீதள தேசங்களில் உள்ளவர்களுக்கு இயற்கையாயுண்டாகும் ஆபத்துக்கள் கஷ்டங்கள் உஷ்ணப் பிரதேசங்களில் உள்ளவர்களுக்கு இல்லாமையால் தேகபலமும் தைரியமுமின்றி அதிக உழைப்புக்கு ஆற்ருதவர்களாயிருக்கிருர்கள்.

(2) பூமியின் இயற்கையாலும் ஜனங்களின் குணங்கள் பாதிக்கப்படுமென்றும் அது எப்படியென்றும் காட்டவேண்டும். நீர்வளம் நிலவளமில்லாத தேசத்திலுள்ளவர்கள் புஞ்சைபூமியை உழுது பயிர் செய்து அது கொடுக்கும் சொற்ப பலனைக்கொண்டு

ஜீவிக்க வேண்டியவர்களா யிருப்பதால் அவர்கள் அதிக உழைப்பும் ஊக்கமும் பொறுமையும் அந்நிய சகாயத்தை எதிர்பார்க்காத தீரமுமுள்ளவர்களாகிறார்கள். அப்படிக்கின்றி செழிப்பான பூமியில் வசிப்பவர்கள் அவர்களுடைய சொற்ப உழைப்பும் அவர்களுடைய தேவைக்கு மிஞ்சின பலனைக்கொடுப்பதால், ஊக்கமும் விடாமுயற்சியு மற்றவர்களாய் மனோதிரமற்று தாங்கள் தலையிடும் எந்தக்காரியத்திலும் அந்நிய சகாயத்தை எதிர்பார்க்கும் தன்மையாளர்களாகிறார்கள்.

(3) உஷ்ணப் பிரதேசங்களில் ஜீவவர்க்கங்களும் மூலவர்க்கங்களும் பிரகாசமாய் பலவர்ணங்களோடு விளங்குகின்றதனால் அப்படிப்பட்ட தேசங்களிலுள்ள ஜனங்கள் கண்ணுக்குப் பகட்டான வர்ணங்களிலும் அலங்காரங்களிலும் பிரியமுள்ளவர்களாக யிருக்கிறார்கள். சீதோஷ்ணம் சமகுணமாயிருக்கும் தேசங்களில் செடி கொடி மரங்கள் புஷ்பங்களும் பிராணிகளும் மங்கலான நிறமுள்ளவைகளா யிருப்பதால் அங்குள்ள ஜனங்களும் மங்கல் நிறமானவற்றையே அதிகமாக விரும்பி அவர்களுடைய உடை முதலியவற்றில் அவ்வித நிறத்தையே இச்சிக்கிறார்கள். உதாரணமாக இந்தியாவிலுள்ளவர்கள் பல வர்னங்கள் பிரகாசிக்கும் உல்லாச உடைதரிக்கப் பிரியப்படுவது அவர்களைச் சுற்றியுள்ள இயற்கைக் காக்ஷிகள் பிரகாசமாய் கண்ணுக்குப் பகட்டாயும் மனதுக்கு உல்லாசமாயுமிருப்பதைப் பார்த்து உண்டானதென்றும், வெள்ளைக்காரர்கள் மந்தமான மங்கல்நிற உடைகள் தரிக்கப் பிரியப்படுவது அவர்கள் தேசத்தில் காணப்படும் இயற்கைக் காக்ஷிக்கு ஒத்ததாயிருக்கிறதென்றும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

(4) நடையுடைகளில் மட்டுமன்றி பேச்சுவார்த்தைகளிலும் அந்தந்தப் பிரதேசங்களின் சுபாவ விசேஷங்களுக்குத் தக்கபடி மாறுதல்கள் காணப்படும். கண்ணுக்குப் பகட்டாய் மனதுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கும்படியான காக்ஷிகள் ஸ்வபாவமாய்க் காணக்கூடிய இடங்களில் ஜனங்களுடைய பேச்சுவார்த்தைகளும் அவர்களுக்குள் வழங்கும் கிரந்தங்களும் அலங்காரங்களும் வர்ணனைகளும் நிறைந்து விளங்கும். இயற்கைக் காக்ஷி சாதாரணமாகவிருக்கும் சீதோஷ்ணம் சமகுணமாயிருக்கும் தேசங்களில் ஜனங்களுடைய பேச்சுவார்த்தைகளும் அவர்கள் செய்யும் கிரந்தங்களும் வீண் அலங்காரங்கள் ஒன்றுமின்றிச் சுத்தமாய் விஷயமென்னவுண்டோ அதைமட்டும் வெளியிடும் சுபாவமுள்ளதாயிருக்கும். இதை கிரந்தங்கள், காவியங்களின் மாதிரியைக் கொண்டும் சாதாரண பேச்சு வார்த்தைகளில் பொறுக்கியெடுத்த சில உதாரணங்களைக்கொண்டும் விளக்கிக்காட்டலாம்.

(5) ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் இயல்பாய் அமைந்துள்ள விசேஷ குணங்களால் அந்தந்தத் தேசத்திலுள்ள ஜனங்களின் குணாதணங்கள் பாதிக்கப்படுவதன்றி, தேச அமைப்புக்களின் மாதிரியால் ஒரு தேசத்தார் இதர தேசத்தோடு எவ்வளவுதூரம் கலந்து பழக நேரிட்டதென்பது ஏற்படுகிறது. ஆகையால் உலகத்தார் ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்து பழகுவதற்கு ஆஸ்பதமான வழிகள் பாதைகள் இவற்றை நன்றாக அறியவேண்டும். சமுத்திரத்தில் கப்பல் போகும் மார்க்கத்திலுள்ள தேசங்களும் 'காவன்கள்' என்னும் வியாபாரக் கூட்டத்தார் போகும் பாதையிலுள்ள தேசங்களும் பரதேசத்தார்களுடைய கூட்டுறவால் விசேஷ பலனடைந்து நாகரிக விருத்தியடைய ஹேதுவாயிருக்கும் இந்தச்சாதகத்தோடு அத்தேசங்களுக்குப் பாதகமுமுண்டு. வியாபாரவழியிலிருப்பதனால் அதிக ஆசையும் அதற்கேற்ற ஊக்கம் பராக்கிரமுமுள்ளவர்கள் அந்நாட்டில் தங்கள் அதிகாரம் செல்லவேண்டி அவைகளைக் கைப்பற்றப் பார்ப்பார்கள். மலைகள் பாலைவனங்கள் தேசத்துக்குள் எதிரிகள் வராமல் பாதுகாக்க சாதகமாயிருப்பதோடு அவை இதர தேசங்களோடு போக்குவரத்துக்கிடமின்றிச் செய்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விசேஷங்களையெல்லாம் பிள்ளைகள் அறிய எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும்.

சரித்திர சம்பந்தமாக நோக்குவதில் பின்வரும் அம்சங்களைக் கவனிக்கவேண்டும்.

(1) உறவாகவாவது பகையாகவாவது ஒரு தேசத்தாருக்கும் இதர தேசத்தாருக்குமுண்டான சம்பந்தங்கள். உதாரணமாக இந்தியாவிற்கும் 'கிரீஸ்' முதலிய தேசத்தாருக்கும் ஆதியிலிருந்த வியாபார சம்பந்தம், அதனாலுண்டான பலன், முகம்மதியர்கள் படையெடுப்பினால் ஹிந்து நாகரிகம் விருத்தியடைவது நின்று பின்னடைந்தது. பிறகு, ஐரோப்பிய வியாபாரிகள் மூலமாக இந்தியாவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்குமுண்டான சம்பந்தம். இந்துக்கள் சமுத்திர யாத்திரை செய்வதைவிட்டு தூரதேசங்களுக்குப்போய் அன்னிய தேசத்தாரோடு கலந்துறவாடாமல் தங்கள் தேசத்திலேயே நின்றதால் அவர்களுக்குண்டான பலக்குறைவு, கெடுதி முதலியன; இவை போன்றவைகளையெடுத்துச் சொல்லலாம். ஒரு இராஜதானியைப்பற்றிச் சொன்னால் அதற்கும் அதையடுத்துள்ள பிரதேசங்களுக்குமுண்டான சம்பந்தங்களைப்பற்றியும் மற்ற விசேஷங்களைப் பற்றியும் அதேமாதிரி சொல்லலாம்.

(2) உலகத்தில் நடந்த பெரிய யுத்தங்கள்; அவைகளாலுண்டான மாறுதல்கள். யுத்தமுறையில் முற்காலத்துக்கும் தற்காலத்துக்குமுள்ள வித்தியாசம், பூர்வ

காலப் படத்தையும் தற்காலபடத்தையும் ஒத்துக்காட்டி அவைகளிலுண்டான பெரியமாறுதல்களையும், தேச எல்லைகள் நமது பெற்றோர் அல்லது பாட்டனர் காலத்திலிருந்ததற்கும் அவை தற்காலமிருப்பதற்குமுள்ள வித்தியாசத்தைக்காட்டி ஒரு தலைமுறையிலுண்டான மாறுபாடுகள் இவ்வளவென்று எடுத்துக்காட்டவேண்டும்.

சாஸ்திர சம்பந்தமாக நோக்குவதில் பின்வரும் அம்சங்களைக் கவனிக்கலாம்.

(1) சீதோஷ்ண சக்கரங்கள் பலவற்றிலும் வசிக்கும் பிராணிகளைப் பற்றிய விவரங்கள்: உதாரணமாக ஐஸ்லாண்ட் 'தீவு' அதன் பூமி விசேஷணம், அங்கே பனிக்கட்டி யுறைந்திருப்பதும், அங்கே வசிக்கும் ஜனங்களின் ஜீவனவகை, அவ்விடத்திலுள்ள பிராணிகளின் பேர், குணம், மற்ற விவரங்கள் முதலியனவும் சொல்லவேண்டும். இப்படியே சீதோஷணம் சமகுணமாயிருக்கும் தேசங்களில் விசேஷமாய் வசிக்கும் பிராணிகளும் அவைகளைப் பற்றிய விவரங்களும் உஷ்ண சக்கிரத்தில் விசேஷமாயுள்ள பிராணிகளின் பேர் முதலியனவும் மற்ற விவரங்களும், ஒவ்வொரு வகை தேசத்திலும் ஜனங்கள் வசிக்கும் மாதிரி முதலிய விவரங்களும் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியும்படி செய்ய வேண்டும்.

(2) உஷ்ணம், சீதளம் இவைகளைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்து, எரிமலைகள், கொதிப்புகள், பூகம்பங்கள் முதலியனவைப்பற்றியும். மலைகள், கொடுமுடிகள், ஆலாங்கட்டிக் குவியல்கள், பனிக்கட்டிகள் முதலியனவைப்பற்றியும் சொல்லிக்கொண்டு போகலாம்.

(3) வெளிச்சம், இருட்டு என்பதைத் தொட்டுக்கொண்டு மத்தியரேகையிலிருந்து வடக்கேயாவது தெற்கேயாவது போகப்போக பகல் இரவு இவற்றின் காலம் பருவ காலத்துக்குத் தக்கபடி மிக வித்யாசப்பட்டு வரும் விதமும் அதன் காரணமும் சொல்லிக்கொண்டு போகலாம்.

(4) சமுத்திர யாத்திரை, திசை காட்டும் கருவி; நக்ஷத்திரங்களைப்பற்றி அந்தந்த தேசத்தில் விளங்கும் பழங்கதைகள், புராணங்கள் இவைகளைப்பற்றிச் சொல்லலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் மட்டுமல்லாமல் இன்னும், ஒரு தேசத்தில் முக்கியமான கைத்தொழில்கள் என்ன, அவை எங்கே ஸ்திரமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன வென்றும் விஷயம் வரும்பொழுது அந்தக் கைத்தொழில்கள் குறித்த இடத்தில் ஏன் விசேஷமாக விருத்தியாகவேண்டும்; அவை அங்கே அபிவிருத்தியடைவதற்குக் காரணமாயிருக்கும் சாதகங்கள் எவை, அந்தச் சாதகங்கள் எப்படி மற்ற எல்லா விஷயங்களையும் விட அந்த இடத்தில் அதிகமாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றன முதலிய விவரங்களைத் தெளிவாக உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கலாம்.

Notes.

குறிப்புக்கள்.

Paper Manufacture in India.

இந்தியாவில் காகிதம் செய்தல்:—சென்ற 1915-ம் வருஷக்கடைசியில் இந்தியாவிலிருந்த மொத்தக் காகிதச்சாலைகள் 11. அவற்றில் 4,665 பேர்கள் வேலைசெய்து வந்தனர். இச்சாலைகளில் 1915-ம் வருஷத்தில் 600,000 பவுன்கள் மதிப்புள்ள 30,361 டன்கள் காகிதம் செய்யப்பட்டது. இந்தியாவில் இப்போது 80,000 டன்கள் காகிதம் செலவாகின்றதென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றில் 50,000 டன்கள் அன்னியநாடுகளினின்று தருவிக்கப்படுகின்றன. இப்போது நடக்கும் யுத்தம் ஆரம்பமானபிறகு இந்தியத் தொழிற்சாலைகள் முன்னே செய்துவந்ததைவிட 5000 டன்கள் அதிகமாகச் செய்ய ஆரம்பித்தன.

இந்தியாவிலிருக்கும் காகிதச் சாலைகளுக்கெல்லாம் மிகப்பெரியது டிடாகர் பேபர் மில் கம்பெனி. இக்கம்பெனிக்காரர்களுக்கு டிடாகர்என்னுமிடத்திலும்கான்கிநரா என்னுமிடத்திலும் ஆக இரண்டு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு சாலைகளிலும் வருஷம் 1-க்கு 15,000 டன்கள் வரை காகிதம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இக்கம்பெனிக்கு அடுத்தபடியுள்ளது ரானீகஞ்சு என்னுமிடத்திலிருக்கும் பெங்கால் பேபர் மில். இச்சாலையில் பிரதிவருஷமும் 6,700 டன்கள் காகிதம் செய்யப்படுகின்றன. மூன்றாவதாக வருவது லக்நோவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் அப்பர் இந்தியா பேபர் மில் கம்பெனி. இதில் வருஷந்தோறும் 2,500 டன்கள் காகிதம் செய்யப்படுகின்றது.

Instruction in Ancient days.

முற்காலத்திய கல்விப் பயிற்சி:—மதுரை மாணவர் கல்விச் சங்கத்தின் மீடிங்கு ஒன்றில் மிஸ்டர் வி. பி. மாதவராவ் அக்கிராசனம் வகித்து பேசும்போது

முற்காலத்தில் இந்திய மாணவர்கள் எவ்விதம் கல்வி பயின்றார்கள் என்பதைப் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:—

குருவும் சிஷ்யர்களும் ஓரேயிடத்தில் ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டு வசித்துவந்தார்கள். உபாத்தியாயர்களே தங்கள மேலான கல்வியறிவாலும், ஒழுக்க முறைகளாலும் மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்கினார்கள். பரிசுத்தமான வெளிகளில் வசித்து வந்ததால் அவர்கள் மூளைக்குச் சுறுசுறுப்பும் சரீரத்துக்குப் பலமும் சௌக்கியமும் ஏற்பட்டன. மாணவர்கள் குருவினிடத்தில் கொண்ட பக்தியாலும், ஐக்கிய பாவத்தாலும் அவர்கள் நல்லொழுக்கத்தையும், விரிவான உணர்ச்சிகளையும் பெற்றார்கள். பிறகு அவர்களுக்குக் கல்வியறிவும், சமஸ்கிருத பாஷை ஞானமும் தெளிவாக ஏற்பட்டன. இந்த ஏற்பாடுகளை நாம் இப்போது கையாளக்கூடுமா என்பதையும், அவை தற்காலத்திற்குப் பொருந்துமா என்பதையும் ஆலோசனை செய்து அவற்றைக் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

Colour Photography.

வர்ண போடோகிராப்:— புகைப்படம் அல்லது உருவப்படம் எடுக்கும் விஷயத்தை பலரும் அறிவார்கள். இதில் உருவத்தின் பலவர்ணங்களும் அப்படியே விழுவதில்லை. ஆனால், இப்போது அமெரிக்காவில் ஒருவர்; வர்ண போடோ எடுக்கும் முறைகளைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. காலக்கிரமத்தில் இம்முறையைக்கொண்டு உருவம் எந்தவர்ணங்களைக் கொண்டிருக்கின்றதோ அந்த வர்ணங்களுடனேயே அவ்வுருவம் அமைக்கப்படும்.

Prevention of Drink.

குடியைத் தடுத்தல்:—குடியினால் வரும் கேடுகளை வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியாது. எவ்வளவோ ஏழை ஜனங்கள் தங்கள் சொற்பப் பொருள்களையும் குடிகாரணமாய் ஒழித்துவிட்டுத் தத்தம் மனைவி மக்களை உண்ணச் சோறின்றிப் பரிதபிக்கச் செய்கின்றார்கள். இத்தீமையை ஒழிக்கும்பொருட்டு மைசூர் மகாஜன சபையார் ஓர் புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கின்றார்கள். இந்த ஏற்பாட்டின்படி குடியின் அபிவிருத்தியானது ஒருவாறு தடுக்கப்படுமென்று நம்பப்படுகின்றது. இந்த ஏற்பாடானது: குடிப்பவர்களில் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ கொஞ்சம் பணம் செலுத்தி ஒரு குறித்த காலத்திற்குள் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டுமாம். அவ்விதம் செய்து கொள்ளுகிறவர்கள் தினம் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு அளவு சாராயம் வாங்கிக் கொள்ளலாமென்று ஒரு அனுமதிச் சீட்டு கொடுக்கப்படுமாம். இவ்வாறு குடிப்பவர்களுக்கு ஒரு பந்தம் ஏற்படுத்திக் குடியை அதிகமாகப் பரவச் செய்யாமலிருக்கும்பொருட்டு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் மெச்சத் தக்கதே. இம்முயற்சி ஆரம்பத்தில் பலன் கொடுக்காவிடினும், பிறகு அதனால் நன்மையடைவோமென்பதில் ஐயமில்லை.

Books and Reviews.

புத்தகங்களும் விமர்சனங்களும்.

Our Small Enemies.

நமது சிறிய சத்துருக்கள்:—கும்பகோணம் டாக்டர் எஸ். சந்திரசேகர் என்பவரிடமிருந்து "நமது சிறிய சத்துருக்கள்" என்றும் நூல் ஒன்று வரப்பெற்றோம். இந்நூலில் ப்ளேக், காலரா, மலேரியா முதலான வியாதிகளைப்பற்றி விஸ்தாரமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வியாதிகளை உண்டாக்கக்கூடிய கிருமிகளைப் பற்றியும் அவை எவ்வாறு உற்பத்தியாகி மனிதர்களைத் தாக்குகின்றனவென்பதைப்பற்றியும் தெளிவாக எழுதியிருப்பது பலருக்கும் மிகுந்த உபயோகமாயிருக்கும். இவ்வியாதிகள் உண்டானகாலத்தில், அவற்றிற்கான சிகித்ஸைகளும், இன்னும் இவை சம்பந்தமாய்ப் பல விஷயங்களும் நன்கு இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொருவரிடத்திலும் இப்புத்தகம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். இதன் விலை அணா 6. வேண்டுவோர் டாக்டர் எஸ். சந்திரசேகர், கும்பகோணம் என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Kalvi.

கல்வி:—மதுரையினின்று வெளியாகும் "கல்வி" என்னும் மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகையின் சில பிரதிகள் நமது பார்வைக்கு வந்துள்ளன. இது ஆர். எஸ். நாராயணசாமி ஐயர், பி. ஏ. பி. எல். அவர்களின் பத்திராதிபத்தியத்தின் கீழ் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இப்பத்திரிகையில் நாம் அவசியம் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும் வெகு தெளிவாக எழுதப்பட்டு வருகின்றன. எத்திறத்தாருக்கும் இப்பத்திரிகையானது உபயோகமாகயிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. இதன் வருஷசந்தா ரூபாய் ஒன்றுதான். வேண்டுவோர்: எஸ். நாகராஜய்யர், ப்ரொப்ரைடர், மதுரை டிரேடிங் கம்பெனி, மதுரை என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Valliammai Kummi.

வள்ளியம்மை திருக்கலியாணக் கும்மி:—இப்பெயர்கொண்ட ஒரு சிறு புத்தகம் நமது பார்வைக்கு வந்துள்ளது. இதில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் கடவுள் வள்ளியம்மையை மணந்த விவரம் கும்மிகளாக வெகு நேர்த்தியாகப் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்திரீகளுக்கு இப்புத்தகம் மிகவும் உபயோகமாயிருக்குமாதலால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இதை வாங்கிப் படிப்பது அவசியமாகும். இதன் விலை அணா ஒன்று. வேண்டுவோர்: A. குப்புசாமி ஐயர், ஆரணி (N. A. Dist.,) என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

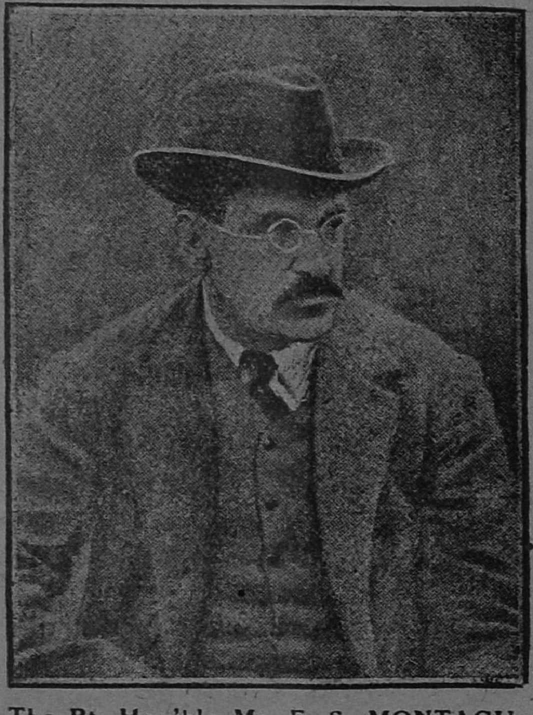

The Rt. Hon'ble Mr. E. S. MONTAGU.